

Občinski list

Občina Renče - Vogrsko ■ 9. december 2010 ■ leto 4 ■ številka 12

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Foto: Izlok Arčon

◀ **GREGORČIČEVA POT**
SPOMINSKA IN SPREHAJALNA POT ŠIMONA GREGORČIČA
Renče - Gradišče nad Prvačino

stran **8** iz krajevnih skupnosti
**PREDSTAVLJEN
ZBORNIK
RAZPRAV O
ZGODOVINI RENČ**

stran **14** iz krajevnih skupnosti
**ČUTIM
DRUGAČE**

stran **16** iz krajevnih skupnosti
**MARTINOVANJE
NA VOGRSKEM**

NOV MANDAT

Oktobrski volilni "frontalni val" je za nami. Rezultati volitev so znani in jih objavljamo v tej številki. Župan in občinski svet so začeli z delom, ustanovila so se delovna telesa občinskega sveta in župana, med katere spadamo tudi mi, uredniški odbor. V njem smo ostali vsi stari člani: Alenka Gregorič, Katjuša Žigon, Bogo Rusjan, Alenka Ožbot, Vladka Gal kot odgovorna urednica, Nataša Podgornik in Boris Arčon. Na novo pa sta se nam pridružili novi članici: Renata Tischer in Ljudmila Peršič. Že na prvi seji uredniškega odbora, še preden smo začeli s pripravami na to številko Občinskega lista, smo opravili analizo dosedanjega dela. Čeprav je bilo pred nas po-

loženih večinoma pozitivnih kritik, smo se največ zadržali pri pripombah in predlogih za izboljšavo in izpopolnitev vsebine lista. Več bomo poročali o delu občinske uprave, več bo moralo biti posredovanih informacij o razporejanju in porabi denarja tako pri naložbah kot pri družbenih dejavnostih. Nekoliko bolj zahtevno bo delo pri poročanju o gospodarskem stanju v občini, saj za ti nismo usposobljeni, pa tudi gospodarske organizacije podatkov niso dolžne posredovati oz. jih posredujejo v omejeni obliki. Nekaj več pozornosti bomo posvetili tudi dopisovalcem iz društev in drugih institucij, predvsem z napotki o oblikovanju sestavkov in ločevanju fotografij od teksta pri pošiljanju po elektronski pošti. Glede števila izdaj Občinskega lista bomo ostali na dosedanjem nivoju, se pravi približno šest števil letno, kjer pa bomo obseg številke prilagajali prispelemu gradivu ali pa posebnim priložnostim. Usklajevati bomo morali tudi datum izida številke s potrebami uradnih objav, ki jih pripravljajo strokovne službe glede na potek dela občinskega sveta.

Prav zaradi tega pozivamo vse tiste, ki želijo dopisovati v Občinski list, da to opravljajo čimprej in ne čakajo zadnjega roka pred zaključkom redakcije, saj nam s tem omogočite kvalitetnejšo pripravo lista, predvsem dovolj časa za lektoriranje in oblikovanje. Prispevkov načeloma ne bomo, razen lektorskih popravkov, spreminjali. Če pa bi že prišlo do take potrebe, zlasti zaradi preobsežnosti ali neustreznosti članka, bomo popravek opravili v sodelovanju z avtorjem.

Očitke in mnenja nekaterih, da je list političen ali drugih, da je zbirnik literarnih prispevkov, pa bi prepustil kar vam, bralcem. Še enkrat bi ponovil, da je osnovna naloga lista, poleg uradnih objav, informiranje občanov o dogajanjih z vseh koncev občine, delu društev, klubov in drugih institucij, predstavljanje gospodarskih in drugih dejavnosti na eni strani ter poročanje o delu občinske uprave in občinskega sveta z županom na čelu. Razen enega člana uredniškega odbora, ki skrbi za lektoriranje, smo vsi ostali pri tem delu ljubiteljsko, v sedanji, razširjeni zasedbi pa bomo tudi teritorialno bolje pokrivali kraje po naši občini. Kljub vsemu pa bo še vedno glavnina prispevkov slonela na dopisovalcih in jih ponovno vabim, da še naprej zvesto sodelujejo z uredništvom in nam omogočijo doseči zastavljene cilje.

In kaj še prinaša decemberska številka? Poleg rezultatov volitev obširno poročamo o nekaterih izjemno pomembnih dogodkih s kulturnega področja, tradicionalnih praznovanjih po krajevnih skupnosti, športnih dosežkih, ponovnih uspehih v šoli in še nekaterih dogodkih. Nadaljujemo z nagradno križanko, želeli pa bi si kakšnega oglašanja iz gospodarstva več.

Še kratek pogled na pravkar minule volitve. Volilci smo se odločili tako pač, kot smo se. O županu ne bi izgubljal besed, saj je njegovo zavzemanje za enakomeren razvoj vseh krajev v občini prepričalo veliko večino udeležencev volitev. Sestava občinskega sveta je ravno tako pisana kot v prejšnjem mandatu, saj ga sestavljajo predstavniki štirih strank in dveh nestranskih list. Je pa v njem kar deset novih obrazov. In še ena zanimivost se je pokazala, kar je predvsem posledica sestavljanja posameznih list v strankah, namreč v svetu je samo en predstavnik z Vogrskega. Približno enako razmerje, vendar v prid Vogrinom, pa je bilo v prejšnjem mandatu. Sicer pa podrobnejši izid volitev predstavljamo v tej številki lista.

**Ob iztekajočem se letu se najlepšim željam in pričakovanjem pridru-
žujemo tudi člani uredništva.**

□ Boris Arčon

ŽUPANOVA BESEDA

Najprej bi rad izrazil zadovoljstvo, da so volitve mimo in zahvalo volilcem za podporo in izraženo voljo. Vsake volitve dajo zmagovalce in poražence, dajo nam predstavnike ljudi, ki jih bodo zastopali v občinskem svetu, predstavnike, ki so na volitvah dobili zaupanje volilcev in prejeli mandate za naslednje štiriletno obdobje. Tega dejstva bi se morali zavedati tudi poraženci na volitvah.

Še enkrat bi se rad zahvalil svetnikom in vsem ostalim, ki so v prvem mandatnem obdobju pripomogli k doseženim rezultatom, ki se jih upravičeno veselimo. Prepričan sem, da bodo tudi novoizvoljeni svetniki uspešno nadaljevali njihovo delo in se bo to kazalo v boljšem življenju vseh krajanov. Pričakujem tvorno, strpno in konstruktivno delovanje za boljši jutri. Želim, tako kot v prvem mandatu, aktivirati vse človeške potenciale, ki so na razpolago, predvsem tiste, ki želijo sodelovati in pomagati. Pripravili bomo razvojno strategijo za naslednja štiri leta in določili prioritete, ki bodo vsem znane in transparentno predstavljene. V ta namen bomo imenovali nov razvojni svet, ki bo pripravil izhodišča te strategije in jih predstavil skozi razprave po krajevnih skupnostih. Tu bomo dobili razvid potreb razvoja naše občine za naslednje obdobje. Na razpravah bomo skupaj določili tudi prioritete zastavljenih ciljev.

Pričakujem, da bo v decembru občinski svet imenoval vsa delovna telesa in tako začel s polnim delovanjem ter se strokovno poglobil v vsa področja iz pristojnosti občine. V januarju načrtujemo prvo javno obravnavo razvojne strategije, v začetku februarja prvo branje proračuna, v drugi polovici meseca pa nadaljevanje javnih razprav. V marcu pa bomo najprej sprejeli proračun za leto 2011 in nato še načrt razvoja do leta 2014. Upam, da bomo pri pripravi teh pomembnih aktov uspeli vključiti vse razpoložljivo znanje in sprejeti kvaliteten razvojni načrt in proračun.

Ker se leto 2010 izteka, izkoriščam priložnost, da vam zaželim čimveč veselja med prazničnimi prireditvami in obilo sreče in uspehov v prihajajočem letu.

□ Župan Aleš Bucik

VODNA UJMA - SEPTEMBER 2010

CIVILNA ZAŠČITA OBČINE RENČE-VOGRSKO

Zadnje čase se soočamo z vse pogostejšimi in močnejšimi vodnimi ujami, katerih posledice so vse večje poplave.

Glavni vzrok zadnjih poplav na našem območju (spodnji del Vipavske doline) so bile padavine v zgornjem delu Vipavske doline in njenem zaledju. Prepričan sem, da smo ob tem imeli tudi nekaj sreče, saj na našem območju ni bilo večjih padavin. Vodostaji Vogrščka, Lijaka in Vrtojbcce so bili relativno nizki in niso še dodatno vplivali na višino vodostaja reke Vipave. Tudi vodostaj reke Soče je bil za naše območje ugoden, saj je bila Soča v normalnem nivoju in zato reki Vipavi omogočala, da se je lahko brez večjih problemov izlivala v Sočo in ta naprej v morje.

Večina ljudi, ki so bili prizadeti v zadnjih poplavah, ni pričakovala tolikšne višine vode in se kljub opozorilom (celo delavec občine je bil na terenu in je osebno opozarjal

na možnost poplav večjih razsežnosti) niso dovolj zaščitili ali pa se niso znali zaščititi pred poplavo. Zaradi tega smo se v naši enoti CIVILNE ZAŠČITE odločili, da pripravimo predavanje o zaščitnih ukrepih ob poplavah z naslovom: KAJ STORITI PRED, KAJ MED in KAJ PO POPLAVI.

Na predavanju, ki je bilo 22. oktobra v veliki dvorani na občini v Bukovici, je bilo podrobneje predstavljeno, kako preventivno ukrepati pred poplavo, kako zaščiti sebe in svoje premoženje med poplavo ter kakšne ukrepe moramo izvesti po poplavi.

Udeležencem predavanja, predvsem ti-

stim, ki živijo na poplavno ogroženih območjih in so bili v zadnji poplavi prizadeti, je **Civilna zaščita občine Renče-Vogrsko** ponudila dodatno strokovno pomoč tudi na domu. Ponudili smo jim praktične nasvete, kako dodatno zaščititi življenje in premoženje, predstavili smo različne materiale, ki so pri izvedbi zaščitnih ukrepov potrebni ter naslove, kjer lahko le-te nabavijo.

Odziv prizadetih v zadnjih poplavah je bil velik, saj smo že skoraj vse obiskali na domu in skupaj poiskali funkcionalno ter finančno najboljše rešitve za zaščito.

Če želite, si lahko predstavitev predavanja ogledate na spletni strani občine Renče-Vogrsko <http://www.rence-vogrsko.si/> pod poglavjem civilna zaščita. Če pa bi kdo želel izvedeti še kaj več o preventivnih zaščitnih ukrepih, lahko pokliče na telefonsko številko CZ občine Renče-Vogrsko 051 647 005, ali pa nam piše na elektronski naslov info@rence-vogrsko.si

□ **IVAN GREGORIČ**
namestnik poveljnika CZ občine Renče-Vogrsko
Foto: Bogo Rusjan

foto: Matjaž Vidmar

foto: Irena Anton

PROMETNA NESREČA RENČE

11. DECEMBER 2010 - VAJA

»11. decembra 2010 se je pred Renčkim mostom zgodila prometna nesreča s smrtnim izidom ter tremi poškodovanimi osebami, dva sta težje ranjena.....«

Na srečo gre samo za scenarij vaje »prometna nesreča Renče 11.12.2010«, ki se bo odvijala v soboto pri starem mostu čez reko Vipavo. Vabljeni ste tudi vi.

Vaja bo organizirana na pobudo Društva za podvodne dejavnosti Soča iz Nove Gorice, ob sodelovanju občine Renče-Vogrsko in regijskega štaba civilne zaščite. Dogodek predstavlja eno večjih reševalnih vaj na Primorskem v letošnjem letu ter se bo odvijal v sklopu dvajsetega Božičnega potopa, ki ga društvo organizira vsako leto.

Društvo za podvodne dejavnosti Soča letos praznuje 30. obletnico delovanja. Ustanovljeno je bilo leta 1980 na pobudo civilne zaščite kot rezultat potrebe reševanja pri nesrečah na in v vodah.

Vse od takrat se v društvu zbirajo ljubitelji podvodnega sveta, ki pa se zanimajo za različne zvrsti podvodnih aktivnosti. Zato se je začelo ustanavljati različne sekcije znotraj društva, kot je sekcija za podvodno fotografijo in film, za prosto potapljanje, podvodni ribolov, hitrostno plavanje ... Kljub temu pa je še vedno glavni nosilec dejavnosti društva sekcija za reševanje iz vode, ki tvori Reševalno postajo Nova Gorica in deluje v okviru Podvodne reševalne službe Slovenija.

Sekcijo sestavljajo potapljači višjih potapljaških kategorij z velikim številom opravljenih potopov v vseh pogojih. Medse

vsako leto povabijo mlade, ki imajo opravljenih vsaj 200 potopov, da se začnejo usposabljanje za stresne in včasih zelo mučne potope, kar se pokaže predvsem, ko je potrebno iskati pogrešane utopljene osebe.

Ekipa reševalne postaje Nova Gorica je za sodelovanje pri reševalni akciji ob najhujši tragediji na slovenskih vodah pri Blanci od predsednika Republike Slovenije **dr. Danila Türka** prejela medaljo za hrabrost kot odlikovanje njihove požrtvovalnosti in poguma.

Na vaji »prometna nesreča Renče 11.12.2010« pričakujemo vsaj 100 udeležencev. Sodelovali bodo:

- Civilna zaščita Renče-Vogrsko
- Podvodna reševalna služba Slovenije z reševalnimi postajami Severne Primorske
- * RP Nova Gorica

- * Reševalna postaja Koper
- * Reševalna postaja Tolmin
- Poklicna gasilska enota Nova Gorica
- Prostovoljno gasilsko društvo Šempeter pri Gorici
- Civilna Zaščita Nova Gorica
- Zdravstveni dom Nova Gorica – reševalna postaja Nova Gorica
- Policijska postaja Šempeter pri Gorici

Na vaji se bo uporabljalo najsodobnejšo opremo, ki jo omenjene enote uporabljajo pri svojem delu.

Eno od teh je amfibijsko vozilo na zračni blazini howercraft, ki ga bo pripeljala Podvodna reševalna služba Slovenije. Voziloplovilo se je pri zadnjih poplavah odlično izkazalo, saj nima gredlja in se poganja na zunanji pogon. Idealno je kot reševalno vozilo pri poplavah, predvsem zato, ker se z njim lahko vozimo tako po suhem kot

tudi v vodi. Poleg tega premaga ovire, ki jih klasična plovila ne morejo, saj ne potrebuje pol metra vode, veje in ostali dejavniki, ki so pri kalni vodi poplav prisotni, pa ga ne ovirajo.

Scenarij vaje

Osnovna predpostavka vaje je, da je motorno vozilo s tremi potniki zdrsnilo s cestišča, se prevrnilo in se zaustavilo na bregu reke Vipave pred renškim mostom. Pri tem je vozilo zadelo mimoidočega pešca.

Pešec je ostal poškodovan na cestišču, v vozilu je en potnik ostal ukleščen, dva potnika pa sta padla iz vozila v vodo. Enemu potniku je uspelo splavati do kamnite pregrade jezua, drugi pa je pogrešan.

Očividec kliče ReCO Nova Gorica, ki na kraj dogodka pošlje Gasilsko enoto Nova Gorica, Prostovoljno gasilsko enoto Šempeter, reševalce Zdravstvenega doma Nova Gorica in policijo. Istočasno aktivira Civilno zaščito Renče-Vogrsko in Nove Gorice ter Podvodno reševalno postajo Nova Gorica. Po prihodu na kraj dogodka Policija zavaruje kraj nesreče in ponesrečenca ter počaka na pomoč.

Ob prihodu ostalih ekip gasilci Šempetra pričnejo z zavarovanjem reke Vipave s proti maščobnimi pregradami, ekipa CZ Renče-Vogrsko pomaga policiji z zavarovanjem cestišča, ekipa Prve pomoči CZ Renče-Vogrsko pa začne nuditi prvo pomoč pešču, jamarji CZ Renče-Vogrsko, pa izvedejo tudi reševanje ponesrečenca iz vode in transport tega po vrveh na breg. Potapljači se ob prihodu razdelijo v dve skupini.

Prva skupina preplava reko ter zavaruje ponesrečenca na pregradi jezua. Na pomoč reševalcem pride howercraft, ki jim pomaga pri reševanju ponesrečenca in ga odpelje do ekipe prve pomoči CZ Renče-Vogrsko, katera mu nudi prvo pomoč.

Druga skupina istočasno prične z iskanjem pogrešane osebe. Potapljači uporabijo tehniko naključnega iskanja, saj je možno območje nahajanja pogrešanega razgibano ter majhno.

Po transportu prvega ponesrečenca z jezua se howercraft vrne in predstavlja podporo drugi skupini.

Ko je pogrešana oseba najdena, se jo dvigne na površje in jo transportira po vodi do brega Vipave, kjer jo prevzamejo ustrezne službe v oskrbo.

Medtem gasilci in ekipa prve pomoči pričnejo z reševanjem ukleščene osebe v vozilu. Ponesrečenca izrežejo iz vozila ter ga transportirajo do reševalnega vozila, kjer mu nudijo prvo pomoč. Ko je oseba iz vozila rešena, le to gasilci z dvigalom dvignejo iz brega Vipave.

Za primer potrebe iskanja pogrešane osebe po bregovih reke Vipave na kraj dogodka pridejo tudi konjeniki s konji in vozniki terenskih vozil člani CZ Renče.

Vaja bo delno potekala na medkrajevni cesti Bukovica - Renče ter na delu ulice Trg. Žal bo cesta Bukovica - Renče med vajo zaprta od 11. do 12.30 obvoz bo urejen preko novega mostu.

Del Ulice Trg od starega cestnega mostu do poslovne stavbe ALL G MONT d.o.o. bo za čas celotne prireditve (od 9:30 do 15:00 ure) zaprt. Obvoz bo urejen skozi center Renč.

Če bodo hidrometeorološke razmere dovoljevale, se bo po zaključku vaje odvil 20. božični potop, na katerem potapljači iz cele Slovenije, pod vodo okrasijo novoletno jelko, ki po dvigu krasi renški most. Tradicionalno bodo potapljači v reki Vipavi iskali skriti (betonski) pršut. V zameno zanj bo najditelj od organizatorjev, Društva za podvodne dejavnosti Soča, na suhem dobil v dar pravi kraški pršut.

Po zaključku potapljaških aktivnosti ste vsi vabljeni, da preizkusite dobroto »poljske kuhinje«, s katero pridno rokujejo člani Civilne zaščite Renče-Vogrsko, in na prijetno druženje.

□ Milivoj PERKON
Poveljnik CZ Renče-Vogrsko

VABLJENI!

GASILSKO-REŠEVALNA VAJA V OŠ IVANA ROBA ŠEMPETER PODRUŽNICA VOGRSKO

20. oktobra so zatulile sirene v gasilskem domu v Šempetru. Dobili so sporočilo, da je zagorelo v prostorih podružnične šole na Vogrskem. Nemudoma so oddrveli v akcijo ...No, ni bilo čisto zares. Šlo je le za vajo Prostovoljnega gasilskega društva Šempeter v sodelovanju s civilno zaščito naše občine.

Namen vaje je bil, da se preveri na splošno, kako naj bi se stvari odvijale ob takih morebitnih dogodkih, kakšen bi bil odzivni čas gasilcev, splošna komunikacija-klic iz šole na 112 ter sistem alarmiranja gasilsko reševalnih enot, evakuacija šole, ...itd. V konkretnem primeru je bilo prikazano namišljeno reševanje ene osebe iz knjižnice, kjer naj bi tudi začelo goreti. Moram priznati, da se je zopet izkazala vrhunska usposobljenost šempetrskih gasilcev, ki so se že velikokrat izkazali na območju naše občine bodisi kadar gre za vaje ali kadar gre zares! Seveda ne gre zanemariti vodstva šole, učiteljic in vzgojiteljic, ki so pri evakuaciji skrbno in natančno opravile svoje delo.

□ IVAN GREGORIČ

namestnik poveljnika CZ občine RENČE-VOGRSKO

GASILCI

Vohate dim? Od kod prihaja? Iz knjižnice! Požar! Hitro stecimo na prosto pred šolo!

S temi besedami se je začela evakuacijska vaja otrok in zaposlenih na podružnični šoli in v vrtcu Zvezdica na Vogrskem. Zgradba je bila izpraznjena v treh minutah. Po klicu na telefonsko številko 112 pa so gasilci za pot iz Šempetra do Vogrskega potrebovali dobrih deset minut.

Učenci, otroci iz vrtca, zaposleni in gostje smo si nato ogledali reševanje poškodovane osebe iz stavbe, nudenje prve pomoči in »namišljeno« gašenje goreče zgradbe. Po prikazu gašenja je sledil razgovor z gasilci iz GD Šempeter in ogled gasilskega vozila.

Tako smo v naši šoli in vrtcu obeležili mesec požarne varnosti-mesec oktober. Vsi bi bili srečni, če bi se z gasilci srečevali res samo v takih primerih.

□ Andrejka in Karmen

POROČILO z dogodkov v okviru kampanje NE-ODVISEN.SI V OBČINI RENČE-VOGRSKO

ne-odvisen.si

V občini Renče-Vogrsko so od 27.-29. septembra potekali tridnevni dogodki v okviru družbeno odgovorne kampanje NE-ODVISEN.SI, kampanje za ozaveščanje o različnih pasteh odvisnosti.

V ponedeljek, 27. septembra so se predšolski otroci in učenci I. triade Osnovne šole Renče srečali z lutkarjem in pravljicarjem **Borisom Kononenkom**. Skozi interaktivno lutkovno predstavo »Zarja in Svit« so se otroci seznanili s sedmimi življenjskimi situacijami, s katerimi se lahko srečajo v vsakdanjem življenju (varen način prečkanja ceste, pomen gibanja v naravi, pitja vode in zdravega prehranjevanja, vpliv škodljivih razvad na zdravje, pomen previdnosti do nepoznanih oseb,

vlogo policista in pomen klicne številke 113, skrbno ravnanje z denarjem, pomen znanja za razvoj in samozavest).

Dogodek za otroke in za mladostnike osnovne šole Renče in podružnične šole Bukovica se je odvijal naslednjega dne, 28. septembra. Terapevt **Miha Kramli** iz Centra za zdravljenje odvisnosti v Novi Gorici, **Fani Čeh** iz Zavoda RS za šolstvo in **Kristijan Mlekuž**, komandir policijske postaje Šempeter pri Gorici, so mladostnikom podali koristne informacije s področja odgovornosti do sebe in drugih, sprejemanja samega sebe in preživljanja prostega časa.

Z večernim dogodkom za odrasle je kampanja NE-ODVISEN.SI v sredo, 29. septembra zaokrožila tridnevno gostovanje

v občini. V Kulturni dvorani Bukovica je navzoče najprej pozdravil župan **Aleš Bucik**. V nadaljevanju programa so **Vlasta Nussdorfer**, predsednica društva Beli obroč Slovenije, **Miha Kramli**, terapevt in vodja Centra za zdravljenje odvisnosti v Novi Gorici, in **Borut Fortin**, kriminalistični inšpektor Policijske uprave Nova Gorica, spregovorili o kakovostnem starševstvu, usklajenosti vzgojnega ravnanja in postavljanju meja v vzgoji ter prisotne ozaveštili o pasteh najpogostejših in zahrbtnih odvisnostih, ki pretijo na vse nas. Večer je s humorjem popestrila **Nataša Tič Ralijan** v vlogi AnaLize.

Občini Renče-Vogrsko se zahvaljujemo za sodelovanje in sofinanciranje izvedbe dogodkov v občini.

□ **Soraja Gorkič**, koordinatorica, l. r.
Foto: **Bogo Rusjan**

V počastitev evropskega dneva kulturne dediščine

PREDSTAVLJEN ZBORNIK RAZPRAV
O ZGODOVINI RENČ

Renče so pred tremi leti proslavile za kraj izjemno pomembne obletnice. Tedaj (2007) je minilo šestdeset let od ustanovitve športnega društva Partizan, trideset let od podpisa listine o pobratenuju z občino Štarancan (Staranzano) v sosednji Italiji in (2006) častljivih 750 let od prve znane pisne omembe kraja Renče. V renškem gradu so pripravili obširno razstavo, pomenljiv in tehten prispevek pa sta dali tudi domača osnovna šola in renška župnija ter številni domačini. Iz razprav različnih avtorjev na tedanjem strokovnem posvetovanju, posvečenem 750-letnici prve znane pisne omembe kraja Renče leta 1256, je nastal Zbornik razprav o zgodovini Renč. Na povabilo župana občine Renče-Vogrsko **Aleša Bucika**, ki je knjigi prispeval uvodne misli, in predsednice sveta Krajevne skupnosti Renče **Alenke Gregorič** je bil Zbornik v začetku oktobra letos tudi javno predstavljen. Predgovor h knjigi je napisal **dr. Branko Marušič**, oblikoval jo je **Milovan Valič**, računalniški prelom je opravil **Darko Turk**, natisnila pa novogoriška tiskarna **Grafika Soča**. Knjigo je izdala občina Renče-Vogrsko, prispevke pa sta zbrala in uredila **Miran Pahor**, ki je bil tudi pobudnik strokovnih srečanj v letu 2007 in **Radivoj Pahor**.

»Rodila se je zamisel,« je v uvodni besedi zapisal župan Bucik, »da bi se tisočere niti dogajanja v pretekli in polpretekli dobi v naših krajih povezale v skupno knjižno zbirko, ki bi jo poimenovali **ODSTIRANJA**. Podpiram to zamisel in čestitam avtorjem ter vsem, ki so pripomogli k izidu knjige, hkrati pa vabim ustvarjalce z različnih področij, da se jim v prihodnje pridružijo.« Na predstavitveni slovesnosti, ki je potekala v povsem zasedeni kulturni dvorani v

Renčah, so sodelovali skoraj vsi ustvarjalci knjige. Uvodno razmišljanje je podal **dr. Branko Marušič** (njegov prispevek objavljamo posebej), ostali avtorji pa so v krajših posegih osvetlili posamezne izbrane zanimivosti. Skupina domačih amaterskih slikark je ob sodelovanju članic **Rdečega križa** in **Krajevne skupnosti** pripravila izvorna spominska darila – na značilne **opečnate korce** so narisale različne motive Renč.

Organizatorji so posebej počastili **Kajo Petrè** (predsednica renškega Društva za kulturo, turizem in razvoj **Janja Lipušček** ji je izročila priložnostno spominsko darilo), nečakinjo **Selme Znidarčič**, ki jo je leta 1934 v renški praznični noši narisal znameniti umetnik **Saša Šantl**. To nošo (nosila sta jo **Florida in Branko Petelin**) so članice kulturnega društva letos v Renčah na novo predstavile na Mohorjevem,

kjer so o njej spregovorile kustosinja **Inga Brezigar** ter domačinki **Neva Pahor** in **Stazica Zorn**, s **Florido Petelin** pa je bila prisotna tudi ob predstavitvi **Zbornika**. Na prireditvi je bilo posebej naglašeno, da letos mineva natanko deset let, odkar so **Renče na svetovnem spletu**. **Zasluge za ta dosežek imata domačina Branka Pregelj Arčon in Iztok Arčon, ki sta našo vas popeljala v vidni svet sodobne informacijske družbe.**

Dogajanje ob predstavitvi **Zbornika** je obogatil nastop moškega pevskega zboru **Provox** pod vodstvom **Ivana Mignozzija** ter domačih obetavnih violinistk **Petre Rusjan** in **Nine Klaut**.

Naj povemo, da je del naklade zbornika, ki je bil namenjen prodaji, pošel. Upamo na ponatis oz. dotisk, saj je povpraševanje še vedno veliko.

Radivoj Pahor
Foto: Bogo Rusjan

PREDSTAVITEV ZBORNIKA O ZGODOVINI RENČ

Renče, 5. oktobra 2010

Uvodna beseda dr. Branka Marušiča

V povezavi z Renčami se nocoj že v tretje, če ne morda še več, zatekam po pomoč k Radivoju Pahorju, da mi ponudi kako iztočnico. V svoji zbirki *Endemični diskurz* iz decembra 2006 je med drugim tudi ugotavljal: »Izjemna odlika ustvarjalnega dela je strastna želja po znanju, veselje v razglabljanju in usmerjenost k odkrivanju povezav in pomenov.« Eden izmed pomenov pravzaprav povezav, ki so po Pahorjevem mnenju lahko skrite, neobičajne in tvegane, je tudi istovetnost ali s tujko identiteta v pomenu ugotavljanja skladnosti in ujemanja podatkov z dejstvi. Istovetnost ugotavljamo pri človeku in skupnosti.

Nocoj govorimo o skupnosti, o kraju Renče. Ko ugotavljamo nekatere vidike istovetnosti kraja samodejno pomislimo in se vprašujemo, kdaj je kraj nastal se oziroma pojavil v zgodovini in odkod in zakaj ime, ki ga kraj nosi. Če se zaustavim pri izvoru imena, o katerem je ljudska etimologija dala očitno svojevrstno pojasnilo, potem naj omenim zadnjo objavljeno razlago, ki jo je najti v lani izdanem Snojovem *Etimološkem slovarjem slovenskih zemljepisnih imen*. Marko Snoj je našel razlago v dveh, očitno falsificiranih dokumentih iz časa po letu 1086. Takrat se omenjata toponima Inceranzachi in Coronzach, kraj oziroma kraja naj bi se najverjetneje nahajala v Vipavski dolini. Da bi bil lahko ta kraj Renče je skoraj natanko pred sto leti podvomil zgodovinar Franc Kos. Ne oziraje se na dvom o pristnosti dokumenta pa Snoj upošteva tudi mnenje jezikoslovcev Jakoba Kelemine in Franceta Bezljaja sodi, da je dala Renčam ime rimsko osebno ime Corentius – v Furlaniji je kraj imenovan Coranzan – ter so se prebivalci kraja predvidoma imenovali Korenčani, torej prebivalci naselbine nekega Korencija. Podoben primer, pravi Snoj, je ime zaselka v **Renčah**, v bohinjski Srednji vasi.

Malo širša razlaga izvora imena Renče nas je tako samodejno pripeljala k drugemu istovetnostnem izhodišču, k prvi pismi omembi Renč, v obliki, ki je najbližja sedanji rabi. Leta 1256, 15. januarja, se prvič pojavi ime kraja, in sicer v obliki Renzach. Renče so potemtakem obhajale pred štirimi oziroma tremi leti 750 let odkar se kraj pojavi v pisanem zgodovinskem viru. Jubilej je spodbudil počastitve, ki so imele različne oblike in tako je Krajevna skupnost pripravila med 20. in 25. majem 2007 predavateljski cikel, katerega nosilci so bili poznavalci različnih platí življenja preteklih dob. Izbrana oblika predstavljanja Renč skozi stoletja je bila na uredniški način še najbolj smotrna in učinkovita. Iz prebranega gradiva je nastala posebna publikacija *Zbornik razprav o zgodovini Renč*, ki jo nocoj predstavljamo in o njej govorimo. Deset predavateljev je svoje prispevke pripravilo za objavo. Pridružil se jim je Marjan Vogrin s ponatisom že objavljenega članka (glasilo slovenskih arhivarjev *Arhivi*) o izgubljeni in nato najdeni najstarejši matici knjigi renške župnije. Nataša Nemeč, sodelavka Goriškega muzeja, svojega predavanja ni posebej pripravila za objavo, zato se je uredništvo zbornika odločilo za ponatis njene brošure o renških tigrovcih iz leta 1999. K odločitvi za objavo zbornika je veliko prispevalo tudi zanimanje Renčanov, ki so v velikem številu obiskovali predavanja v maju leta 2007.

Zbornik razprav o zgodovini Renč sledi vsebinskim zgledom sorodnih publikacij s katerimi se srečujemo na Slovenskem in drugod. Besedam renškega župana g. Aleša Bucika sledi uvodna razprava o zemljepisnih značilnostih Renških dobav profesorice geografije na novogoriški gimnaziji Suzane Černe. Nato začenja zgodovina Renč s prikazom arheološke podobe kraja.

Napisal jo je in s podobami opremil novogoriški arheolog Drago Svoljšak, ki je v Renčah tudi izkopaval. V srednjeveško zgodovino kraja je zlasti na podlagi arhivskega gradiva posegel mag. Vojko Pavlin, zgodovinar iz Kromberka. Pri tem se mu je pridružil z orisom župnije Renče profesor zgodovine in župnik na Slapu pri Vipavi France Kralj; v svoji objavi pa sega tudi v sedanjin. Dodatek k zgodovini renške župnije Marjana Ogrina smo že omenili. Podpisani sem v objavljenem članku zbral nekaj gradiva o Renčah v 19. stoletju. Drago Sedmak, zgodovinar v Goriškem muzeju, pa je obširno pisal o Renčah med prvo svetovno vojno. Delež Nataše Nemeč smo tudi že omenili. Zgodovinarica mag. Slavica Plahuta, nekdanja direktorica Goriškega muzeja, je obravnavala šolstvo v Renčah v sklopu partizanskega šolstva na Goriškem (1943–1945). Domačin Miran Pahor, ki je bil pobudnik prireditve ob renškem jubileju, se je spomnil žrtve v Renčah med narodnoosvobodilnim bojem.

Renški zbornik ni prava, popolna in vsestranska zgodovina kraja. Posveča se le nekaterim obdobjem in le nekaterim problemom. Očitno je, da bodo tako vsebinsko zasnovano ohranjevali morebitni bodoči renški zborniki, katerih izid je mogoče predvidevati zaradi nekaterih morda neizpoljenih pričakovanj ob izidu prvega zbornika. Eno izmed takih je bil tudi pregled narodnoosvobodilnega boja, katerega že vrsto let potekajoča raziskava očitno še ni dosegla take kakovostne ravni, da bi jo bilo mogoče brezadržkov objaviti. Prav je, da bi se mnoga nejasna vprašanja iz časa druge svetovne vojne reševala na strokovni ravni in ne s časopisno polemiko. Preteklost Renč nam ponuja kar nekaj za kraj in njegov širši okoliš oziroma za celotno območje

loškemu izključevanju.

V zadnjih letih se je izjemno pomnožila izdaja krajevnih zbornikov, monografij in priložnostnih tiskov. Če se ozremo samo po bližnji okolici Renč bomo naštevaje začeli s kroniko Bilj (1989), nadaljevali z opozorili na zgodovinske preglede o Vogrskem (1990), Opatjem selu (1993), Šempetru pri Gorici (1997) in Prvačini (2004), omenili zgodovino župnije Miren (2009) ter preglede zgodovine NOB za Gradišče nad Prvačino (1971) in Bukovico oziroma Volčjo Drago (1959, 1986). Letos je izšla zelo kakovostna zgodovina šempetrške fare. Onkraj državne meje bomo opazili kar lepo število krajevnih publikacij, izdali so jih v Štandrežu, Sovodnjah, Rupi (Gabrje, Peč). K temu lepemu številu publikacij so Renče že prispevale nekaj manjših samostojnih tiskov. Poleg prvega poskusa zgodovine Renč, ki ga je napisal Ciril Zupanc (*Kamen na kamen ...* 1978), orisa delovanja organizacije Tigr v Renčah avtorice Nataše Nemeč (1999) in zbornika o zgodovini šolstva v Renčah (1999), je vredno omeniti zapis o krajevnem opekarstvu Sonje Turel (1998) in publikacije ob jubilejih krajevne športne delovanja, ob jubileju lovske družine ter otroškega vrtca.

Kot povedano je *Zbornik razprav o zgodovini Renč* v tej vrsti najboljše in najobsežnejša izdaja in obenem novost tudi zato, ker je v njem zbrano gradivo, ki so ga poznavalci krajevne zgodovine predstavili na štirih predavateljskih srečanjih v prostorih renške osnovne šole.

Dovolite mi za konec še ta drobec iz zgodovine Renč. Iskal sem nekaj bolj resnega iz časa pred stotimi leti in čim bližje današnjemu datumu, a našel sem le bolj veseli dogodek iz sicer črne kronike. Konec oktobra ali v začetku novembra leta 1910 se je pripetil renškemu gostilničarju

zgodovinske dežele Goriške, pomembnih raziskovalnih sklopov, osredinjenih zlasti na 19. in 20. stoletje. Omeniti velja domače in udomačene obrti kot sta opekarstvo in zidarstvo. Emigracija ženske (aleksandrinstvo) in moške (sezonski zidarji) delovne sile. Stik s širšim svetom je kraj posrednim potom navdihoval s svetovljanstvom ne le za vsakodnevno rabo, marveč tudi pri ideoloških in političnih izbirah v kraju. Pri raziskovanju preteklosti je ta zbornik v primerjavi z doslej objavljenim gradivom o Renčah zagotovo najpomembnejši premik, ki kliče k nadaljevanju. Vredno je poudariti vsestranost knjige, ki jo tudi ne bremenijo navdih dnevene politike pri obravnavi predvsem dogodkov 20. stoletja – to je danes tudi pri nekaterih krajevnih publikacijah take vrste kot je renški zbornik, prečitno. V vsebini zbornika ugotavljamo streljenje za uravnoveženost, kot nasprotje ideo-

Petru Pahorju. Trije zlikovci so mu potem, ko so v njegovi gostilni jedli in pili, ponoči ukradli skoraj nov bicikel. Tatvino je ukradeni prijavil policiji. Spoznal pa je, da bo bolj učinkovit, če sam vodi preiskavo in ker je sumil, da so Tržačani, se je sam podal v Trst. S pomočjo fotografij osumljencev, ki jih je takrat tržaška policija že imela, je spoznal tatove kolesa. Med hojo po tržaškem korzu je na svojem biciklu spoznal enega izmed nepridipravov. Tekel je za njim in ga tudi s pomočjo redarja ujel. Policija je vse tri tatove zadržala, gostilničarju Pahorju pa je ukradeni bicikel vrnila. Časi se spreminjajo. Kraja biciklov je danes vsakdanjost, nekoč pa dogodek vreden obširnega časopisnega poročila. Lov renškega gostilničarja za tatovi kolesa je priobčil goriški časnik *Soča*, 12. novembra 1910. Hvala!

Renče – Gradišče nad Prvačino

GREGORČIČEVA SPOMINSKA
IN SPREHAJALNA POT

GREGORČIČEVA POT
SPOMINSKA IN SPREHAJALNA POT SIMONA GREGORČIČA
Renče - Gradišče nad Prvačino

Na pobudo renškega Društva za kulturo, turizem in razvoj je prišlo v letošnjem letu do vrste delovnih in prijateljskih srečanj med Renčani/Renčanci/Renškovci in Gradiškovi, Gradiščani ali Krivošijanci, kakor jim je Gregorčič tudi včasih rekel. Skupni ime-novalec tokratnega zares plodnega sodelovanja med omenjenim društvom in svetom Krajevne skupnosti Gradišče nad Prvačino (v nad. Gradišče) je bilo življenje in delo pesnika **Simona Gregorčiča**, ki je kot duhovnik – vikar približno osem let služboval tudi na Gradišču (tedaj Gradišče nad Renčami), večji del enaindvajsetletnega bivanja v tej vasi pa je preživel kot kmet-poet in kot upokojenec. Že uvodoma naj poudarimo, da so pobudo v celoti podprli in gmotno omogočili občina Renče-Vogrsko in Mestna občina Nova Gorica kot tudi krajevni skupnosti Gradišče in Renče ter Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče, za kar smo

udeleženci prireditve še posebej hvaležni. Največ dela je opravil odbor renškega društva (**Janja Lipušek, Boris Arčon, Zdenko Zorn, Neda Gregorič, Julka Gorjan, Hema Jakin, Edi Prošt, Neva Pahor, Kajtjuša Žigon, Ivo Gregorič**) skupaj s predstavnikoma Gradišča **Borisom Stubljem** in **Melanijo Kerševan**. Hvala vsem, ki so kakorkoli prispevali k prireditvi in izvedbi poti. Hvala novinarjem za medijsko podporo, civilni zaščiti naše občine in ekipi prve pomoči ter OFF ROAD EXTREME TEAMU za zagotavljanje varnosti.

Zamisel o Gregorčičevi poti se je rodila iz naklonjenosti pesniku v najglobljem, plemenitem, nesprevrženem pomenu besede. Iz izročila naših staršev, dedkov in babic smo razbrali, kako zelo so bile njegove pesmi zasidrane med našimi ljudmi. Na nekakšen intuitiven način so jih razumeli tudi preprosti, le osnovnošolsko iz-

obraženi vaščani, brali so jih, prepevali in jih pripovedovali mlajšim. Pesnikova odprtost in želja po popolni iskrenosti je bila sicer zaradi zunanjih pritiskov in notranjih bojov (samocenzura) v mnogo čem zastrta, a tiste pesmi, ki so v revijah in knjigah prišle med ljudi, so bile dovolj, da so v njih videli tudi svoj obraz, občutili tudi lastno, osebno in narodno bolečino ter (prevečkrat) neizpolnjeno ali na krut način zatrto hrepenenje. Neposredni povod za pripravo Gregorčičeve poti je bila v ustnem izročilu še vedno živo prisotna pesnikova navzočnost med ljudmi, povezana z njegovimi sprehodi na Gradišču do znamenitega hrasta sredi vinogradov na vzhodni strani vasi in pesnikove poti proti zahodu, do Lukežičev ali čez grič Rabatovec skozi Arčone v Renče, kamor se je večkrat odpravil po opravkih, na pošto ali na obisk. Ljudje so ga videvali, kako si je včasih kar na zavihlek rokava (»polšč«) napisal kakšen verz. V Renčah se je verjetno ustavil v župnišču, skoraj gotovo tudi pri nadučitelju **Antonu Bajcu**, na občini, v okoliških zaselkih pa najbrž še kje. Dodajmo, da ima pesnik na Gradišču odprto stalno razstavo in doprni kip ter že od leta 1912 tudi spominsko ploščo. V Renčah pa je na osnovni šoli vrsto let uspešno deloval literarni krožek Simona Gregorčiča, ki je izdajal glasilo **Goriški slavček**. Izjemno odmevno je bilo tudi poimenovanje Prvega primorskega partizanskega bataljona že poleti 1942. Narodni heroj **Janko Premrl Vojko** je predlagal, naj se ta enota narodnoosvobodilne vojske, v kateri so se bojevali in umirali tudi dekleta in fantje z Gradišča, iz Renč, Oševljeka in okoliških krajev, imenuje po pesniku Simonu Gregorčiču. Delegacija Zveze združenj borcev za vrednote NOB je pozdravila odprtje poti in je bila pri prisotnih toplo sprejeta.

Prireditve ob odprtju Gregorčičeve poti se je odvijala v soboto, 16. oktobra letos na Gradišču in ob poti v Renče. Celoten scenarij, ki se je odvijal na različnih lokacijah, sta domiselno in vsebinsko bogato pripravili **Nataša Arčon Triler** in **Branka Pregelj Arčon**, prireditve pa je občuteno povezovala **Melanija Kerševan**. Gradiškovci so poskrbeli tudi za imenitno presenečenje: na poti se je iz vrtov in obcestnega grmovja oglašalo čudovito slavčkovsko petje – v čast pesniku, goriškemu slavčku. Ob odlični udeležbi (povejmo, da so prišli učenci in učitelji renške osnovne šole z ravnateljem **Bogomirom Furlanom**, ki so ta dan posvetili kulturi in posebej seveda Gregorčiču in so v sporedu celotne prireditve tudi aktivno sodelovali (prizadevne mentorice **Erna Janaškovič**, **Mojca Saksida**, **Branika Pregelj Arčon**); na pobudo Nataše Arčon Triler pa je celo iz Ljubljane prišel poln avtobus tamkajšnjih pedagoških delavcev) in ob čudovitem vremenu smo se udeleženci zbrali na Gradišču pri spominski plošči Simonu Gregorčiču (nekdanji farož) ter se nato povzpeli do cerkve, kjer je udeležence z izbranimi, prijaznimi besedami nagovoril in pot blagoslovil župnik **Slavko Hrast**. Po nastopu pevcev, solo pevke **Mojce Hrovatin** in recitatorjev smo krenili do kulturnega doma na Hribu. kjer je potekala osrednja

prireditve, gostoljubni domačini pa so še prej postregli z napitkom in domačo frtaljo. Pred lepo vzdrževanim kulturnim domom, z doprsnima kipoma Gregorčiča in Tomince, sta zapela pevska zbor **Provox** z dirigentom **Ivanom Mignozijem** in **Oktet Simon Gregorčič** iz Kobarida pod vodstvom **Mateja Kavčiča**, s pomenljivimi izseki iz Gregorčičeva življenja in z njegovimi pesmi pa so mojstrsko nastopili **Matija Kogoj** kot Gregorčič, **Meta Arčon** kot Dragojila Milek - pesnikova velika ljubezen ter **Katrin Žnidarčič** kot deklíč. Zbor so pozdravili naš župan **Aleš Bucik**, novogoriška podžupanja **Darinka Kozinc**, oba Gregorčičeva prapranečaka ter borci NOV – nekdanji pripadniki partizanskega bataljona Simona Gregorčiča **Slavko Čučič**, **Roman Batič** in **Branko Špacapan**. Slavnostni govor je prispeval **Boris Pangerc**, dolgoletni župan Doline pri Trstu, priznan javni in kulturni delavec, uveljavljen pesnik in predsednik Pokrajinskega sveta Tržaške pokrajine (njegov govor objavljamo posebej).

Na poti v Renče smo občudovali slike, ki so jih v naravi ustvarjale članice renškega likovnega kroga, Arčonci pa so nas na čudoviti razgledni točki »presenetili« s saditvijo domače oljke. Neumorni arčonski spiritus agens **Franko Arčon** je s sovaščani pripravil vse potrebno, oljko pa je ob podpori številnih botrov (Aleš Bucik, Darinka Kozinc, Alenka Gregorič, Boris Stubelj, Janja Lipušček) posadil slavnostni gost, pesnik in govornik na prireditvi Boris Pangerc, tudi sam že uveljavljen oljkar s tržaškega. Boris Pangerc je ob oljki prebral svojo pesem, z recitacijami iz Gregorčiča pa sta sajenje spremljali in popestrili **Julijana Gorjan Julka** (Romarica) in **Melanija Kerševan** (Oljki). Arčonci, ki so že prej obnovili star vodnjak in ga v zunanji

podobi postavili na novo, so nas tudi tokrat pričakali kot čudoviti gostitelji, pesnika Gregorčiča – študenta **Matijo Kogoja**, ki je v tej vlogi lepo obogatil celotno prireditev in v renško praznično nošo oblečena **Florido in Branka Petelina** pa je kočija (kočjaža **Marko Metlikovec** in **Srečko Špacapan**) popeljala v Renče, kjer je v povsem zasledeni kulturni dvorani potekalo družabno srečanje.

Društvo za kulturo, turizem in razvoj, ki ga vodi prizadevna predsednica **Janja Lipušček** in Krajevna skupnost Gradišče nad Prvačino, ki jo vodi izkušeni **Boris Stubelj**, sta ob prireditvi, postavljeni v čas med Gregorčičevim rojstnim dnevom (15. oktober 1844) in dnevom njegove prezgodnje smrti (24. november 1906) izdala ličen plakat in predstavitevno zgibanko. Ekipa pod vodstvom **Borisa Arčona**, podpredsednika Društva, je (ob hvalevredni privolitvi lastnikov tudi na privatnih parcelah) postavila

osem informacijskih in usmerjevalnih tabel. Vsebina tabel, ki jih je računalniško pripravil in estetsko prefinjeno oblikoval **Matjaž Bizjak** (razporejene so od Renč pri osnovni šoli, preko Arčonov in Rabatovca do znamenitega hrasta na Gradišču oz. obratno), lahko služi tudi učiteljem in šolski mladini kot pripomoček pri seznanjanju z delom in življenjem Simona Gregorčiča.

Pot, ki je sicer pohodniško manj zahtevna (v eno smer je dolga približno tri kilometre), se bo v prihodnje dograjevala ter povezovala z drugimi podobnimi potmi na Goriškem in predvidoma tudi v zamejstvu. Iskreno vabljeni v bližino goriškega slavčka, enega najzlahtnejših poetov naše domovine.

□ Radivoj Pahor
Foto: Bogo Rusjan

GREGORČIČEVA SPOMIN- SKA IN SPREHAJALNA POT Gradišče na Prvačino, 16. oktobra 2010

Slavnostni govor Borisa Pangercarja

Že nekaj let opažam, da naša bogata in raznolika kulturna dediščina dobiva na zunaj prijaznejši obraz; predvsem pa opažam, da se naš odnos do nje spreminja, da se uzavešča njena velika vrednost tako s snovnega kot tudi z duhovnega zornega kota.

Iz svoje osnovnošolske mladosti imam namreč nedopovedljivo grenak in s hudo vestjo otežen spomin, kako je blagostanje, ki se je pojavilo nenadoma in nenadejano, povzročilo po naših hišah

v Dolini in širšem okolju dolinske občine hudo razdejanje.

Multinacionalne petrolejske družbe so pod mojo rojstvo vajo zgradile naftni terminal, ki napaja s surovim petrolejem Nemčijo, Češko Republiko in Avstrijo; v ta namen so razlitale več kot en milijon kvadratnih metrov plodne zemlje, da bi jo lahko zajemal z žlico in se hranil od njenih dobrot iz roke v usta. Zemljo so plačali, kakor se jim je zahotelo, to se pravi skoraj po nič; po hudih in žolčnih protestih proti koncu razlaščenja pa nekaj lir na meter več.

Spominjam se vročekrvnih prerokanj in trmastih ugovorov, pa tudi ponižnih prošenj in pohlavnega uklanja naših ljudi, mojih sovaščanov, pred pogajalci, saj so se pogodbe za prodajo zemlje podpisovale v naši hiši, v moji spalnici in učilnici, ki jo je pri naši družini najela družba SIOT (ki danes upravlja naftovod) in si namestila urad, ker smo pač bivali v samem središču Doline in smo bili, kmetje, vedno doma in dosegljivi ob katerikoli uri dneva. Spominjam se (bilo mi je 12-13 let), kako je funkcionar, srborito tolkel po mizi in skoraj kriče in zasoplo prepričeval okoli sedeče posestnike, da z denarjem, ki nam ga ponujajo, je zemlja daleč preplačana in da bodo prinesli v vas industrijo in napredek in da bomo postali središče velikega mednarodnega načrta, tam pa, kjer bodo veliki in mogočni objekti, rase zdaj robida ali kvečjemu sadimo krompir, repo in peso. Vinogradov, oljki in sadovnjakov iz previdnosti ni omenjal. Uradnik, ki je sedel tik ob njem, pa je samo trzal z desnim kotičkom ust in debelo gledal, ker je bil pod močnim vtisom svojega nadrejenega. S tistim borim denarjem smo posuli kalonje, hleve, kašče, krušne peči, hrame in kleti in zvozili na odpad stare jerte, rezljane portone, ročno izdelane kljčke, lončeno posodo, ferjate (mreže iz točnega železa na oknih), pa tudi skrinje, dragocene ljudske noše in staro pohištvo so romali iz marsikatero kašče na odpad. Zrasle so nove hiše, z modernimi zapirali, z drugačno funkcionalnostjo. Občutek modernosti, sodobnosti pa je ustvarjal novo samozavest, kate-re podlaga je bila večja ekonomska trdnost, vsaj navidezna. Takšni so bili časi, vse kar je bilo starega ali starinskega, je vzbujalo miselno povezavo z revščino, pomanjkanjem in trpečim življenjem. To so bili časi izrazitega prehoda od kmečke na delavsko družbo. To so bila leta hitrega ekonomskega vzpona, privida trajne zaposlitve, ki je zagotavljala stalni zaslužek, vsesplošne motorizacije srednjih in nižjih slojev prebivalstva in naglega pozabljanja povezovalnih korenin s preteklostjo. To so bila

šestdeseta leta in šele v poznih sedemdesetih letih se je začela nenačrtna urbanizacija umirjati in dobivati prva pravila, ki so začela pomalem ščititi stara vaška jedra.

Kraj preteklega tisočletja in v prvih letih novega se je naš odnos do kulturne in krajske dediščine popolnoma spremenil. Dosegel je novo vrednotenje, meje krajine so se znatno razširile. Vsak najmanjši del, ki je vreden posebne pozornosti, zaščite in ohranitvenih posegov, je postavljen v širši kontekst, ki je zakonsko urejen. Pravila pa so postavljena in med seboj povezana na občinski, pokrajinski in državni ravni, vso zakonodajo pa ureja, pogojuje, dopolnjuje in usklajuje evropska zakonodaja, v državah članicah Evropske skupnosti.

Del krajske zaščite in vrednotenja njenih posameznih delov so tudi velike osebnosti na področju kulture, znanosti in športa, osebnosti, ki so zasluzne za prepoznavnost in razvoj kraja, osebnosti, ki so s svojim delom za družbo in teritorij dale svoj ugledni doprinos in ga trajno zaznamovale.

Kar sem doslej povedal, ne pomeni, da v preteklosti nismo spoštovali zaslužnih umetnikov, znanstvenikov in kulturnih delavcev, le odnos je bil drugačen, pač prilagojen dobi, času in občutljivosti kraja. Seveda igrajo v tem primeru odločilno vlogo tudi obletnice in poteki dogodkov, vendar se mi zdi premik od postavljanja spomenikov in spominskih plošč do ustvarjanja spominskih poti dovolj pomenljiv in značilen za našo dobo, ki se meni zdi nova doba v odnosu do kulturne in krajske dediščine.

Spomenik je statična kulturna točka, povezana z izjemnostjo osebe in njenim delom, ki daje lesk narodni substanci in posebno noto kraju, iz katerega osebnost izhaja, in času, v katerem je delovala. Spominska in sprehajalna pot pa je dinamična oblika obeleževanja in vrednotenja priznane osebnosti, ker pripoveduje tudi o najbolj značilnih povezavah z okoljem, ljudmi in časom, v katerem je delovala. Kontekst je širši, sega na različna področja in daje o umetniku celovitejšo podobo. Takšen vtis sem imel, ko sem dobil v roke gradivo, ki zaznamuje in označuje Gregorčičevo spominsko in sprehajalno pot, ki mi ga je prijazno posredoval vaš ugledni krajan in moj dobri prijatelj, odlični pesnik in požrtvovalni pobudnik na področju kulture Radivoj Pahor.

Odnos, ki ste ga vi pokazali do svoje kulturne dediščine z uresničitvijo tega projekta, bi morala biti, postati in ostati pokončna, dostojanstvena drža današnjih Slovencev na celotnem narodnostnem ozemlju. Malikovanje tujega, ki se še vedno pojavlja kot značajna hiba predvsem na osrednjem Kranjskem, zastira pogled na velike duhove evropskega formata, ki stojijo trdno na tleh na sončni strani Alp in so nam za zgled, v katero smer obratiti naše intelektualne moči: v smer narodne zavesti, v poglobljanje in izpopolnjevanje svoje narodne identitete, v ponosno izražanje svoje bogate, raznolike, razvejane in suverene slovenske biti. Slovenstva nam ni kupila mati na tržnici – dala nam ga je usoda, ne smemo ga ne zavračati ne poveličevati, temveč živeti polno v enakopravni družbi in omikanem sožitju s sosedi, ki nas obkrožajo. Pot v Evropsko skupnost smo si tlakovali sami, gradili pa so nam jo Trubar, Prešeren, Slomšek, Kopitar, Miklošič, Cankar, Levstik, Stritar, Kosovel, Kosmač, Kocbek in naprej do danes do Borisa Pahorja. Nič nam ni bilo podarjenega! Razlogov pa, da se po Slovenskem lahko razprede še cela mreža spominskih in sprehajalnih poti, je še veliko. Ta, ki jo začrtavamo danes, je gotovo med tistimi, ki nam bo še dodatno podkrepila duha in utrdila navezanost na človeka in umetnika, kateremu je namenjena.

Vsi, prav vsi smo v šoli spoznavali Gregorčiča kot milo osebnost, ki se ni zmozel – kot je to storil Prešeren – upreti materini želji, da bi ga videla pred oltarjem, kot bolehnega, zaljubljenega duhovnika, ki je pisal preroške pesmi in stihe neizmerne mehko, ko obravnava ljubezenske teme. Učili smo se o Soči, Človeka nikar in Oljki, ter ga obču-

dovali, ker se je znal tako poistovetiti z ljudskim mišljenjem in čustvovanjem, da je njegova pesem izgubljeni cvet ponarodela. To je pač stereotip, ki si ga moral osvojiti, ker je bilo osnovno, kar si moral o Gregorčiču vedeti.

Zdi se mi pa, da s tem, kar nam ponuja Spominska pot, okrepi Gregorčičevo osebnost predvsem s človeškega gledišča. Pesniška veličina je del splošno sprejete misli o njem, njegov človeški lik, vraščen v to zemljo in te vasi, pa vzhane kot testo v vse smeri. Gregorčič je bil pesnik in istočasno tudi kmet. Kopal je, oral, branal, vpregal in izpregal živino, trosil gnoj po njivi, zbiral posevke, sadil in okopalval, žel, kosil in spravljalo ozimino. Gregorčič je šel tudi v »oštarijo«, se z ljudmi pogovarjal, jim prikimal ali oporekal, pil kozarec vina, se pustil pogostiti in tudi sam plačal. Hodil je v Gorico po opravkih, se hudoval nad vremenom, se potil in sopihal pod vročim soncem. Ko je bil preutrujen od napore in prestanega dela, se je tudi usedel na krmučnik ali v senco jelše, kostonja ali hrasta in se zamislil nad svojo boleznijo, ki ga je pestila in mu povzročala nemalo skrbi in težav. Nekajkrat v življenju je moral sprejeti življenjsko važne odločitve, saj je vsaj trikrat spremenil okolje, v katerem si je moral na novo postaviti bivanje in obstoj znotraj novega prostora in ob boku ljudi, ki so ga določali.

Tudi Gregorčičeva razumska razsežnost pridobiva v gradivu, ki je izpostavljeno na Spominski poti, novo vsebino. V spopadih s svojimi nasprotniki ni bil tako pohleven in cagav, kot se zdi po literarnozgodovinski predlogi. Bil je odločen in trden in je branil svoj umetniški pristop do snovi, ki jo je upovedoval, brez oklevanja, prepričano in nemajno. Pa še en vtis izhaja in tega sprehoda po Gregorčičevi spominski in sprehajalni poti: pesnik, kmet in duhovnik je imel ljudstvo na svoji strani. Biti je moral res izjemno komunikativna osebnost, sposobna vzpostaviti s sočlovekom in njegovo notranjostjo samosvojo vez, ki se je potem obnavljala in napajala z ljubeznivim pristopom, z opogumljajočo besedo, z neko domačnostjo in predanostjo bližnjemu, ki je bila najbrž Pesnikova in samo Pesnikova značajska lastnost. Gregorčič ni osvojil ljudi samo s svojimi verzi, temveč in predvsem s svojo osebnostjo. In kdor ga ni poznal in ga je samo bral, je to začutil tako, kot da bi zadušalo iz njegovih pesmi poleg besedila. Posebna nadbesedilna moč Gregorčičeve poezije pa se je prenašala iz roda v rod, kakor zna samo narod celostno posredovati naprej v zgodovino najbolj dragocene vsebine ljudskega izročila. Povezava Gregorčiča z ljudstvom in poistovetenje ljudstva z Gregorčičevimi besedili – kar sega še v današnji čas – je področje, ki še ni povsem razčiščeno in zahteva še podrobnejših raziskav in poglobljenega pronicanja v mehanizme, ki uravnavajo istovetenje posameznika z narodnim osebkom in obratno.

Gregorčičeva spominska in sprehajalna pot govori o preteklosti, je pa izrazito naravnana v prihodnost. Približuje pesnikovo osebnost in spodbuja v popotniku samozavest; odpira mu pogled v kulturno dediščino in ga nagovarja s spoznanjem, da je takšnih dejanj potrebnih še več. Spominska pot tudi povezuje sorodne dejavnosti; lahko postane stična točka za šole, lahko se na tej poti preplete glasbena dejavnost z gledališkom, pohodništvo s telesnovzgojnimi pobudami, literarna ustvarjalnost z množičnostjo preko literarnih večerov, pesniških srečanj, lahko zazveni v zborovski izvedbi številnih uglasbenih Gregorčičevih pesmi in podobno. Vidim jo kot hrbtnico, ki daje oporo narodnemu telesu, da svoj odnos do teritorija in njegovih zaslužnih ljudi dalje razvija in pogloblja, da požene življenjski ustvarjalni sok domačih kulturnih delavcev daleč po kapilah naše drage Primorske in poveže ljudi pod skupno Gregorčičevo zatočišče ljubezni do planinskega raja, do oljke »rastoče v vinskem bregu«, pod praporom, na katerem slovesno piše: »Bog živi vse Slovence pod streho hiše enel«

DOBRODELNA PRIREDITEV V RENČAH

Društvo prijateljev živali Severne Primorske je 9. oktobra v Renčah organiziralo dobrodelno prireditev ob tednu otroka in svetovnem dnevu živali.

Namen prireditve je bil zbrati čim več sredstev za zavetišče Vitovlje in Obalno zavetišče Sveti Anton, poleg tega pa tudi informiranje in seznanjanje širše javnosti o pravilnem ravnanju z živalmi, o njihovih potrebah in obveznostih do njih. Otroci v severnoprimorskih osnovnih šolah so tako zbirali hrano, odeje in ostale pripomočke, ki jih potrebujejo živali v zavetiščih. Posebna zahvala gre **OŠ Šempas**, kjer so otroci pod mentorstvom **Livije Komel Konjedić** zbrali zelo veliko količino osnovnih sredstev za živali.

Glede na to, da je zapuščenih živali vedno preveč, so take in podobne prireditve še kako dobrodošle, saj so usmerjene k doseganju vzgojno-izobraževalnih ciljev. S tem ljudje nekoliko поблиžje spoznajo problematiko, s katero se srečujejo zaščitniki živali, predvsem pa je to prvi korak k boljšemu in bolj humanemu ravnanju z živalmi. Ljudje, predvsem otroci, si skozi vzgojo in izobraževanje pridobijo občutek za sobivanje z živalmi in krepijo zavest, da je živali treba spoštovati in imeti rad, saj tudi one čutijo in imajo pravico do dobrega in z osnovnimi potrebami zadovoljenega življenja. In društva, ki se na tak ali drugačen način trudijo pomagati živalim (in z njihovo pomočjo tudi ljudem), smo lahko spoznali na prireditvi v Renčah. Srečanja so se udeležili **Športno društvo Flipsi**, **Društvo Hrtji svet Slovenije**, **Slovensko društvo za pomoč hrtom**, **Društvo za pomoč konjem**, **Kinološko društvo Nova Gorica**,

Društvo reševalnih psov Nova Gorica, **Slovensko društvo za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagačke** ter **Humanitarno društvo KID Otrok otroku**. Na prireditvi smo lahko izvedeli tudi, kaj je **Reiki za živali** in kaj **Agility**, **Kmetija »Na hribu«** pa je otrokom ponudila možnost jahanja konja. Zvezdi prireditve sta bili nadvse priljubljena **Bora** in njena lastnica **Amadea Colja**, ki sta v Sloveniji zelo poznani, saj sta nastopili v oddaji Slovenija ima talent. Celoten program je vodil in povezoval znani slovenski filmski in dramski igralec ter lutkar in voditelj otroške odaje UMKO **Gašper Jarni**.

Glavna pobudnica prireditve, **Sara Čotar**, je s številom obiskovalcev in z osnovnimi sredstvi, ki so jih zbrali, nadvse zadovoljna. Po njenih besedah gre pričakovati, da se bomo naslednje leto ponovno srečali vsi ljubitelji živali in dobri ljudje, ki znajo soču-

stvovati, pomagati in predvsem biti odgovorni. Za to je seveda potrebna pomoč, ki je letos brez članov **Društva Mladi Renče-Vogrsko** ter ostalih prostovoljcev ne bi bilo. Združimo torej moči, saj verjamem, da je to začetek boljšega odnosa med ljudmi in živalmi, predvsem pa pot k spoštovanju živali, njihovih pravic in potreb.

□ Sara Adamlje

ČUTIM DRUGAČE

Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica in društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče sta v soboto, 20. novembra v Renčah organizirala prireditev z naslovom Čutim drugače.

Namenjena je bila predstavitvi dela in dosežkov članov Medobčinskega društva slepih in slabovidnih, na odru pa so se družno z njimi predstavili še plesalci VDC Tolmin, pevci zbora VDC Nova Gorica, harmonikaši iz Nove Gorice, mlade renške športnice iz kotalkarskega kluba in Športnega društva Partizan, pevci zbora Provox, domači violinistki **Nina** in **Petra** ter vokalisti **Mojca**, **Fedor** in **Andrej**.

S prepletanjem glasbe, plesa in športa so nastopajoči pričarali lep, na trenutke nevsakdanji, a prav zaradi tega zelo privlačen program. Ob koncu prireditve smo si lahko ogledali pripomočke, ki slepim in slabovidnim omogočajo kvalitetnejše in bolj samostojno bivanje v vsakdanjem življenju. Z ogledom likovnih del na razstavi v dvorani z naslovom »Z dotikom k umetnosti«, pa smo se prepričali, da so tudi slepi in slabovidni pravi likovni umetniki.

Ker te izkušnja naredi močnega, sreča pa prijetnega, si takšnih večerov lahko samo še želimo.

□ Janja Lipušček
Foto: Bogo Rusjan

Okvara vida: ovira ali nov način življenja?

Vse več ljudi, predvsem starejših, opaža, da z leti sposobnosti vida upadajo. Nekaterim do te mere, da jim običajna očala za branje in opravljanje vsakodnevnih opravil ne služijo več oziroma je njihova uporaba delno zadovoljiva. Zgodi se namreč, da zaradi različnih bolezni (očesne bolezni, sladkorna, možganske kapi) in poškodb prihaja do izpadov vidnega polja, črnih lis, vijugastih črt v sredini pogleda, vid lahko celo postane zamegljen, nejasen, neoster ali celo dvojni. Človek se navadno ob takšnem vidu odpravi k okulistu, ki ugotovi okvaro vida in glede na ostanek in ostrino vida svetuje nabavo ustreznega tehničnega pripomočka. Ob spoznanju, da je izguba vida trajna oziroma da je izboljšanje vida malo verjetno, človek zapade v malodušje in tesnobo. Prav v teh težkih trenutkih, ko se soočate z izgubo vida, priporočamo, da se obrnete na Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica, ki s svojimi storitvami psihosocialne rehabilitacije (učenje nadomestnih tehnik za opravljanje vsakodnevnih opravil, sprejemanje izgube vida, krepitev samozavesti, učenje svojcev pravilnega pristopa do raznih aktivnosti ...) »pokriva« vse občine na severnem Primorskem. Na društvu so dobrodošli vsi - tako tisti, ki so delno ali v celoti izgubili vid kot njihovi svojci in prijatelji. Z zgodnjo obravnavo, ki jo ponuja društvo, lahko človek z izgubo vida bistveno izboljša kakovost svojega življenja v domačem okolju in tako ostane dejaven član v skupnosti.

Za vse dodatne informacije o dejavnostih društva pokličite na telefonsko številko **05 333 46 50**, nam pišite na elektronski naslov mdssng@zveza-slepih.si ali nas osebno obiščite na Ulici Gradnikove brigade 33 v Novi Gorici. Z veseljem vam bomo pomagali.

□ Igor Miljavec, predsednik
Foto: Bogo Rusjan

MARTINOVANJE NA VOGRSKEM

Na Martinov vikend so se v Vipavski dolini nedvomno zvrstila številna martinovanja, ki so gostom ponujala pester zabavni program, obilo domače podeželske kapljice in na mizah so se zagotovo zvrstile kulinarčne dobrote vsake sorte.

Na Vogrskem smo tudi letos priredili tradicionalno martinovanje, ki je tokrat bilo razpotegnjeno na tridnevno dogajanje. V petek je v prijetnem ambientu renesančnega Dvorca Vogrsko potekalo strokovno predavanje na temo *"Kakšen je in bo letnik 2010 glede na pretekle vremenske razmere"*, ki ga je vodila specialistka vinarstva **Tamara Rusjan**, univ. dipl. inž. kmet. Uvodno pozdravno besedo smo prepustili gostiji, Vipavski vinski kraljici **Tini Trbižan**, ki nas je s prijetnimi mislimi pospremila v slikovito podobo večera. Po zaključenem strokovnem predavanju so nam vinarji **Ivan Bric** – Frlanova kmetija, **Valter Mlečnik**, Guerila, Vinska klet trta, Vina Saksida, Slavček, Vinogradniška družina Colja v pokušino ponudili svoja vina, ki jih skrbno negujejo. Sobotno dogajanje je bilo namenjeno skušljajem in vsem tistim, ki jih tovrstna športna aktivnost zanima. Osrednje nedeljsko praznovanje se je pri-

čelo že z dopoldanskim dogajanjem. Po Vipavski vinski cesti je potekala furnga, kjer so člani Mopz Lijak 1883 zbirali vino podeželskih vinarjev v skupen sod. Furnga je v popoldanskem času prispela pred Zadržni dom Vogrsko, od koder je s slovensko vinsko kraljico **Andrejo Erzetič** v spremstvu novogoriških mažoret, Pihalnega orkestra Vogrsko in aktiva podeželski žena Vogrsko potekala povorka do prireditvene-

ga šotora ob Dvorcu Vogrsko. Kulturni program z blagoslovom vina je sklenil župnik **Cvetko Valič**. Domači Pihalni orkester in Mopz Lijak 1883 pa so k razigranemu in veselemu razpoloženju prispevali z glasbo in petjem. Letos smo prvič organizirali tudi tržnico, katero smo poimenovali "Čarobni okusi podeželja z značajem". Predstavili so se nam ovčjereja Kandus, Tomaž Gregorič – jabolka Smodin, Družina Fornazarič in

Plahuta, aktiv podeželjskih žena Vogrsko in Ekološka kmetija Stanar. Vogrinska vinska zgodba se je zaključila z zabavnim programom pod okriljem karizmatičnih Mambo Kingsovs.

Urška Gregorič, mag. predsednica KTD Vogrsko
Foto: Bogo Rusjan

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI BUKOVICA-VOLČJA DRAGA

Letošnji 19. september, krajevni praznik v KS Bukovica-Volčja Draga, je zaznamovala vodna ujma, ki jo zlasti tisti, katerim so narasle vode poplavile domove, ne bodo nikoli pozabili.

Glede na okroglo obletnico postavitve spomenika na Sv. Otu je bilo načrtovano, da bo osrednje praznovanje v nedeljo, 19. septembra, prav na obletnico tragičnih dogodkov iz časa druge svetovne vojne. Načrtovan je bil pohod na Sv. Ot, kjer bi se na osrednji slovesnosti z bogatim kulturnim programom spomnili vseh, ki so v času NOB žrtvovali svoja življenja za svobodo slovenskega naroda.

Pohod in praznovanje na Sv. Otu je bilo zaradi vodnega divjanja že v soboto popoldne odpovedano. Organizatorji smo bili pred veliko dilemo, kaj storiti s sobotnim večerom, ki naj bi bil bolj plesno-zabavnega značaja, namenjen druženju krajanov. Bili smo razdvojeni: mnogi naši sokrajani so s strahom pričakovali noč, ki ni obljubljala nič dobrega, člani civilne zaščite, ki so imeli svojo »bazo« v Kulturnem domu, so prinašali novice o zaprtih cestah in poplavljenih domovih. Ali naj sobotni del praznovanja (zabavo) sploh izvedemo?

In ker se je kljub slabemu vremenu zbralo precej krajanov, zlasti pa, ker so prišli domala vsi nastopajoči, smo večerno druženje v tistih izrednih razmerah vseeno izpeljali. Program smo z improvizacijo nekoliko

spremenili, tako da smo vključili del dogajanja, ki bi sicer moralo biti naslednji dan na Sv. Otu. Prav veliko pa se v dveh urah po odpovedi nedeljskega praznovanja ni dalo narediti.

Zahvala in pohvala za sodelovanje velja našim osnovnošolcem in njihovim staršem

ter učiteljicam, prav tako domačemu pevskemu zboru. Zbrane je nagovoril tudi župan **Aleš Bucik**. Kot vsako leto smo se tudi letos spomnili krajanov, ki letos praznujejo 80. in 90. rojstni dan. Sledil je še družabni del večera.

Stanko Šemrl
Foto: Bogo Rusjan

BLAGOSLOV NOVIH ELEKTRONSKIH ORGEL V ŽUPNIJI BUKOVICA – VOLČJA DRAGA

Na tretjo nedeljo v oktobru, to je 17. oktobra letos je domači župnik slovesno blagoslovil elektronske orgle. Na-

domestile naj bi eno manualni sintesizer, ki je služil namenu kar nekaj let.

Kmalu je bilo namreč jasno, da eno manualni sintesizer ni več tisti pravi, zato je bilo samo še vprašanje časa, kdaj ga bomo nadomestili. Vsako prvo nedeljo v mesecu smo namenilo zbirali denarna sredstva za nakup novih elektronskih orgel, ki naj bi bile ene izmed najmodernejših v svojem razredu.

Orgle so prišle iz tovarne orgel v Italiji, znamka pa je nemška in sicer **Ahlborn Pre-**

mium IV.

Elektronske orgle so modernejše od eno manualnega sintesizerja. Imajo dvoje pedal in dvoje klaviatur. In kar je pomembna novost, je ta, da je mogoče vsako pesem tudi posneti, poleg tega pa je možnost tudi vklopa posameznih registrov, ki precej obarvajo glas in ustvarijo zvok mogočnejši. Registre je mogoče izklopiti ročno na posebnem mestu zraven spodnje klaviature, kar precej olajša delo med igranjem. Tukaj sta potem še dva pedala, ki omogočata igranje na obe klaviaturi, in sicer levo in desno polovico.

Orgle sedaj vršijo svoje poslanstvo, saj smo jih v tednu, ki je sledil, dvignili na cerkveni kor.

Roland Tischer
Foto: Jože Ropoša

IZLETI DRUŠTVA UPOKOJENCEV BUKOVICA – VOLČJA DRAGA V LETU 2010

Letos je šestnajsto leto odkar člani našega društva potujemo po Sloveniji in drugih deželah – Italiji, Avstriji, Nemčiji, Franciji, Češki, Hrvaški. Zato je postalo dokaj težavno izbrati kraj našega popotovanja, ki večino zanima, veseli in da je sorazmerno primerno za našo kondicijo in naš žep.

Letos smo organizirali tri izlete, dva enodnevna in enega tridnevnega.

Za praznik žena smo obiskali Lukovico in Ljubljanski grad. Lukovica je stari furmanski kraj, v kateri ima sedež Čebelarstva zveza Slovenije. Njen sedež je v veliki čudoviti zgradbi, ki ima lep razgled nad dolino in so jo zgradili čebelarji Slovenije z lastnimi sredstvi. Tu smo imeli kratko predavanje in lahko kupili razne izdelke iz medu. V Lukovici se je rodil in živel naš znani pisatelj Janko Kersnik. O njem nam je razlagal njegov pra-pranečak star 93 let, ki nam je tudi pokazal Kersnikovo graščino, ki je sedaj le prazna lupina. Kosili smo v stari gostilni »Pri furmanu« ter okrepljeni se odpeljali v Ljubljano na Ljubljanski grad. Nanj smo se povzpeli z vlečnico, si ga ogledali in se razgledali po Ljubljani. V veselem vzdušju smo se pripeljali domov.

Spomladi smo se odpravili na tridnevno potovanje proti Beogradu. Najprej smo se ustavili v Krušedolu pod obronki Hruške gore v Vojvodini in si ogledali enega najlepših samostanov KRUŠEDOL. Lepo je vzdrževan, vse posestvo samostana je obzidano, urejeno. Tu so tudi pokopani nekateri vladarji Srbije – Brankovići. Odpeljali smo se v Srem v zelo lepo mesto Sremski Karlovac, ki je bil včasih kulturno in duhovno središče Srbije. Tu so tudi leta 1699 podpisali zgodovinski Karlovški mir med Avstrijo, Poljsko, Benetkami in Turki. V predmestju mesta smo si ogledali tudi vinsko klet, ki ima tudi svojo zgodovino in pokušili sremska vina.

Odpeljali smo se v Novi Sad, kjer smo prespali. Novi Sad leži ob Donavi in je lepo veliko mesto. Ogledali smo si veliko imenitnih zgradb last bivših bogatašev, ki jih ponovno zahtevajo. Ustavili smo se tudi v njihovem prelepem parku, kjer smo se nasmajali ob obujanju spominov nekaterih naših članov. Ob samem mestu je tudi znamenita trdnjava Petrovaradin, ki je lepo ohranjena in ena največjih v Evropi. Leži nad Donavo in je bila zgrajena zaradi utrditve meje s Turčijo.

V Beogradu smo si ogledali Hišo cvetja na Dedinju, kjer je Titov grob in muzej nekaterih daril Titu ter park. Obiskali smo impozantno cerkev sv. Save – največjo na Balkanu, ki jo še dokončujejo. Povzpeli smo se na trdnja-

vo Kalemegdan. Leži ob sotočju rek Save in Donave. Zelo zanimiva trdnjava s čudovitim razgledom na sotočje rek. Sprehodili smo se tudi po glavni beograjski promenadi Kneza Mihajla in videli vse pomembnejše zgradbe Beograda, kjer domujejo vse institucije srbske države.

Ob vračanju domov smo obiskali na Hrvaškem Vukovar, ki tudi leži ob Donavi. Vukovar je znan po zadnji tragični vojni. Nekoč je bilo to bogato in lepo mesto z baročnim trgom. Sedaj je že precej obnovljen. Podali smo se tudi v memorialni center na OVČARI in v muzej »Domovinske vojne«. Je zelo impresiven, originalen. Vsi smo spontano krožili brez besed. Tako smo se poklonili mučeniško umrlim braniteljem Vukovarja.

Domov smo se vrnilo zelo zadovoljni. Za čudovito izbrano in lepo glasbo se zahvaljujemo vodiču Svetozarju.

Zadnji izlet smo pred martinovem krenili v krajinski park Goričko v Prekmurju. Je lepa gričevnata pokrajina ob avstrijski meji, posejana z vinogradi. Vasi so lepo urejene, polne cvetja. Najprej smo si ogledali grad v kraju Grad, ki je največji grajski kompleks v Sloveniji. Star je

okrog tisoč let in začeli so ga graditi že vitezi templarji, za časa križarskih vojn. Bil je v lasti raznih madžarskih grofov, vendar po drugi svetovni vojni je začel propadati. Ima 365 sob in je še v obnovi. V gradu smo si ogledali vitežko, poročno in okroglo dvorano. Na velikem notranjem dvorišču je bil sejem. V vasi Grad smo obiskali lepo cerkev Marije vnebovzete, čigar ladja je bila zgrajena in opremljena po načrtih Jožeta Plečnika. Na Goriškem smo v Martiševcih pri »Kodil« imeli pokušino krajevnih specialitet, kjer smo se tako obilno okrepcali, da smo naše sendviče prinesli nazaj domov. V Fikšincih pri Gjerkežu smo imeli pokušino vin, za katere smo na mednarodnih sejmih dobili najvišja priznanja. Večerjali smo v Polani pri Štrku. Kako so živeli prekmurci smo si ogledali v Bransbergerjevi domačiji. Peljali smo se tudi skozi lepo Cankovo, rojstni kraj naše krajanke Albince, ki nam je marsikaj zanimivega povedala.

Vrnili smo se domov z obveznim postankom na Trojanah (krofi), zadovoljni saj smo spoznali še en zares lep del naše domovine.

□ Nada Mikluž
Foto: Silvo Mikluž

PELI SMO V BOVCU

Kdor poje, zlo ne misli...tako se glasi star pregovor. Vendar je v vsakem pregovoru tudi resnica. Zborovsko petje je v Bukovici in Volčji Dragi petje s poreklom. V zadnjem desetletju, ko je mešani pevski

zbor prenehal delovati, je pri nas nastala praznina. Iz zagat ob praznikih nas je reševal cerkveni pevski zbor. Želja po ustanovitvi novega pevskega zbora nam ni dala miru.

Po napornem iskanju pevcev in zborovodje se nam je trud obrestoval. Prijavili so se pevci in pevke, dobili smo zborovodkinjo **Patricijo Nemec**. Zagrizli smo v petje, se predstavili domači publiki in končno tudi na javnem nastopu. Udeležili smo se pev-

ske revije Društva upokojencev Severne Primorske v Bovcu. Med dvanajstimi pevske zbori smo bili »najmlajši po stažu« ter se dostojno predstavili v petju. Prejeli smo veliko čestitk in pohval. Sedaj se pripravljamo na revijo »Primorska poje«. Sodelovali bomo tudi pri prižiganju lučk ob božičnih in novoletnih jelkah v naši občini. Ob petju uživamo, saj se imamo lepo. Ure petja pa hitro minevajo.

□ Renata Tischer

TURNIRJI V BALINA- NJU TROJK 2010

Renče

Balinarski klub Šampionka in Društvo upokojencev Renče sta organizirala 30.10. in 20.11. dva turnirja v balinanju in sicer Mednarodni turnir veteranov in Turnir prijateljstva za ženske. Oba turnirja sta bila zelo dobro obiskana in uspešna za domači ekipi, saj so moški dosegli prvo, ženske pa drugo mesto od osmih ekip. Pohvaliti velja organizatorje za uspešno in vsestransko pomoč.

▣ Janka Pahor

UPOKOJENCI IZ RENČ NA IZLETU V RIBNICI

V začetku oktobra smo upokojenci iz Renč obiskali Ribnico. Kljub temu, da je Ribnica manjše mesto, ima zanimivo preteklost, ki je tesno povezana z življenjem prebivalcev. Staro mestno jedro krasita Plečnikova zvonika in prenovljena graščina »Miklova hiša«, v kateri je muzej. Muzejske zbirke prikazujejo najpomembnejše utrinke iz zgodovine kraja in življenja ljudi. Seznanjajo nas s prelomnicami od nastanka kraja, razvoja suhorožarske in lončarske obrti, do sežiga zadnje čarovnice. V grajskem parku so postavljena spominska obeležja pomembnih mož, ki so bili rojeni ali so živeli v Ribniški dolini. Zapeljali smo se do Hrovače, kjer stoji lepo ob-

novljena domačija jezikoslovca Stanislava Škrabca. Skrb za razvoj in ohranjanje roko-delstva, ki je v Ribniški dolini dodaten vir zaslužka, predstavlja odprtje »Rokodelskega centra« v Ribnici. Tu na sodoben način prijazni domačini prikazujejo izdelavo suhe robe in lončarstva.

Na poti domov smo se ustavili v Novi Štifti, kjer stoji ena najlepših baročnih cerkva na Slovenskem.

Polni lepih vtisov smo se preko Bloške planote podali proti domu. Z dobro večerjo smo ob prijetnem kramljanju zaključili še en uspešen izlet.

▣ Anka Vrtovec

LETOVANJE NA KORČULI

Letos poleti nas je Društvo upokojencev presenetilo z ugodno ponudbo za 10-dnevno letovanje konec septembra na Korčuli. Korčulo vsi tako ali drugače poznamo kot zanimiv otok, nekateri so bili tam že prej, vendar smo bili vsi prijetno presenečeni, še posebej, ker je bilo letovanje odlično organizirano in obogateno s pestrimi programi. Bivali smo v hotelu apartmajskega tipa v kraju Lumbarda, s prekrasno restavracijo, dobro kuhinjo in prijaznim osebjem. Na razpolago smo imeli tudi bazen. Od organiziranih programov naj še posebej pohvalim obisk mesta Korčule z ogledom njihovega znamenitega plesa moreške in hišo Marka Pola, potovanje po otoku z ogledom Vele Luke in Blata ter izlet v Dubrovnik. Obiskali smo enega od kmečkih turizmov in se imeli lepo ob ponudbi domačih jedi in pijač. Z nami so bili tudi prijatelji iz Štarcana.

Kdor je želel se je lahko sprehodil po nešteti poteh med oljčniki in vinogradi, kjer poleg drugih sort uspeva tudi grozdje iz katerega pridelujejo posebno vino imenovano Grk.

Morje je bilo mokro, tudi dovolj toplo in čisto.

Hvala, Stazica, za idejo in trud.

▣ Janka Pahor

IVAN BARUT - 90 LETNIK

V ponedeljek, ko so se vode umikale iz poplavljenih domov v naši občini in drugod po Sloveniji, je v Volčji Dragi med svojimi domačimi dočakal 90. rojstni dan **Ivan Barut**, upokojeni železničar-vlakovni odpravnik, do leta 2006 aktiven član v naši skupnosti in zaradi svoje delavnosti, prijaznosti in poštenosti tudi priljubljen med krajanj.

Rojen je bil v Volčji Dragi leta 1920. Ko je bil star štiri leta, je bil njegov oče (desetar proge) službeno premeščen v Italijo. Tako se je cela družina (mati, oče, dva sinova in hčerka) preselila v Volterro (Toscana), od tam v Campiglio Marittimo in pozneje v Fauglio. V poznejših letih so se selili še v Pordenone, Fiume Veneto, Solarolo, zadnjih enajst let pa je bila družina preseljena v Godo di Ravenna.

Leta 1940 je bil vpoklican v italijansko vojsko, leto in pol pa je bil ujetnik v Nemčiji, kjer je delal v gozdu (Gorxhein).

Po končani vojni se je vrnil v Godo di Ravenna, nato pa prišel v Volčjo Drago k sorodnikom.

Leta 1947 se je udeležil gradnje proge Šamac-Sarajevo. Od tam ima lepe spomine na družinjo s sovrstniki, ko je po končanem delu rad zaigral na harmoniko ali kitaro. Po vrnitvi je nekaj mesecev služboval kot obhodnik proge na Krasu. Leta 1948 je uspešno zaključil tečaj za vlakovne odpravnike v Podbrdu, kjer je spoznal življenjsko sopotnico **Štefko**, s katero sta živela v Podbrdu in Grahovem, od leta 1954 pa je z ženo in hčerkama **Almo** in **Silvano** v Volčji Dragi, kjer živi še danes, žal že nekaj let brez svoje Štefke. Hčerka Silvana z družino mu pomaga pri nekaterih opravilih v hiši, sam pa še vedno rad kaj postori okoli hiše, v vrtu in med sadnim drevjem.

Že kmalu po vrnitvi v rodno Volčjo Drago se je vključil v aktivnosti, ki so potekale v kraju. Tako je sodeloval pri gradnji kulturnega doma v Bukovici, bil je vključen v delo socialistične zveze delovnega ljudstva, pomagal je pri ple-snih prireditvah v kulturnem domu kot pro-

dajalec vstopnic ter pozneje v bifeju.

Od leta 1955 je bil blagajnik Krajevne organizacije Rdečega križa Bukovica-Volčja Draga, zadnjih deset let do leta 2006 pa še predsednik. Za požrtvovalno delo mu je območno združenje RK podelilo visoko priznanje. Ivan zatrjuje, da so bili najlepši dnevi dela v Krajevni organizaciji RK, obiski pri vaščanih ob pobiranju članarine, saj je tako ohranjal osebne stike z njimi. Rad se spominja let, ko je RK v prostorih KD Bukovica vsako prvo nedeljo v mesecu organiziral merjenje krvnega tlaka in je takrat lahko tudi malo poklepetal s sovaščani. Zahtevne, z mnogo dela so bile tudi akcije pridobivanja krvodajalcev in akcije zbiranja rabljenih oblačil. Še posebej pa se rad spominja obiskov pri vaščanih, ki so bivali v domu upokojencev v Novi Gorici ali na Gradišču.

Ker je že šest let vdovec, se včasih počuti osamljen in se zato vedno razveseli obiskov. Še vedno rad dela v vrtu, prebira dnevni časopis, spremlja novice ter prisluhne dobri glasbi. Glasba je zvesta sopotnica v njegovem življenju, saj je sam igral kitaro in harmoniko.

Ljubezen do glasbe

je stalnica njegove družine, saj sta glasbi zapisani tudi obe hčeri in njuni otroci. Z vso dušo se glasbi predaja vnuk **Anže Vrabec**, ki ga vsi, ki

vsaj malo sledimo dogodkom v naši skupnosti, poznamo kot izjemnega instrumentalista in odličnega dirigenta.

Ob njegovem visokem jubileju smo Ivana obiskali tudi predstavniki krajevne organizacije Rdečega križa, mu zaželeli trdnega zdravja in dobrega počutja med domačimi in v naši skupnosti. Kar nekaj časa smo se zadržali v pogovoru z njim, saj nam je nanizal kup zanimivih dogodkov iz njegovega bogatega življenja.

Dragi sokrajani, ko se boste peljali mimo predzadnje hiše v Volčji Dragi, pa se kdaj ustavite za kratek klepet ali samo en »dober dan«, Ivan vas bo zelo vesel.

Albinca Pisk s sodelovanjem Silvane Vrabec

MOHORINI - TRSTELJ 2010, SPOMINSKI POHOD

Petindvajsetega oktobra letos je bilo nebo založeno s težkimi oblaki, vendar se je kljub temu okrog sedemdeset pohodnikov odpravilo na letos že četrti pohod od Mohorin in od Lipe na Trstelj. Pohod prirejata borčevski organizaciji iz Vrtojbe in Renč. Počastili smo spomin na prvo partizansko žrtev iz Vrtojbe Emila Bizjaka-Jurija, borca Kraške čete, ki je padel v spopadu z italijanskimi vojaki 28. oktobra leta 1942. Pri spominskem znamenju na Latnikih nad Mohorini, smo položili cvetje in se nato odpravili do končnega cilja-Trstelja, kjer so se nam pridružili še pohodniki iz Lipe in tisti, ki niso mogli

pešačiti. V kratkem programu, v katerem so sodelovali še govorniki Sergej Koglot, Lado Krpan in Simon Vičič ter pevski zbor Ciril Silič iz Vrtojbe smo se spomnili razmer pri nas v začetku odpora proti fašizmu in za narodno osvoboditev. To obdobje je zanimivo prikazal sodobnik in poznavalec Simon Vičič. Še posebej se je dotaknil pomena akcij prve Kraške čete, ki je privabljala vsak dan večje število borcev v svoje vrste s področja Krasa, Vipavske doline in obmorskih krajev. Kljub nasilju, s katerim se je fašistični režim izživljal predvsem nad civilnim prebivalstvom, se je upor neustavljivo širil.

Miran Pahor

OBISK 10. FESTIVALA ZA TRETJE ŽIVLJENSKO OBDOBJE V LJUBLJANI

Ni dovolj, da starost le preživljamo, marveč mora življenje zmeraj imeti prihodnost, vrednost in pomen. Vsak človek si sam izbere, kako bo kakovostno in smiselno zapolnil svoj dan v tretjem življenjskem obdobju. Tako nastajajo pevski zbori pri društvih upokojencev, pihalni orkestri, folklorne skupine, likovne sekcije in še in še. Vključene v kulturo se dotakne lepota notranjega življenja, ga bogati in ima trdnejše samo-

spoštovanje in voljo do življenja. Vključitev v kulturo pomeni tudi vseživljenjsko učenje, toda ne iz knjig, temveč spoznavanje kulturne dediščine in običajev. Upokojenci iz občine Renče - Vogrsko smo obiskali ta festival. Veliko lepega in poučnega smo tam srečali. Bile pa so tudi kritike na račun prodajalcev, kaj vse so ponujali - trgovina pač na vsakem koraku. Verjetno so si obetali zaslužek v prepričanju, da bodo starce

spravili ob denar.

No, ja, dan smo lepo preživeli s številnimi zanimivostmi. Za vrsto društev je bila udeležba na festivalu, priložnost, da pokažejo svoje znanje in aktivnosti, da vidijo, kaj novega nudi trg za potrebe starejših.

Zahvaljujemo se gospodu županu **Alešu Buciku** za financiranje prevoza.

Renata Tischer

PIHALNI ORKESTER VOGRSKO NA MEDNARODNEM SEJMU PRŠUTA V TINJANU

Čezmejno sodelovanje vedno prinaša veliko dobre volje. To zagotovo drži tudi za druženje, ki smo ga doživeli 23. oktobra v hrvaškem Tinjanu. Ta istrska občina je namreč postregla s pestrim dogajanjem na **IV. mednarodnem sejmu pršuta ISAP 2010**. Sejem je sicer potekal kar cel vikend, sobotno dogajanje pa je bilo posebej slovensko-hrvaško obarvano.

K sodelovanju na sejmu pršuta je bil letos povabljen tudi **Pihalni orkester Vogrsko**. Ta se je z veseljem odzval povabilu pihalnega orkestra **Limena glazba KUD-a Višnjana** iz bližnjega Višnjana. Orkestra sta s skupnim igranjem pravzaprav začela glavno dogajanje sejma, ki se je nadaljevalo z degustacijo odličnih domačih pršutov, pa tudi pršutov iz Slovenije, Italije, Bosne in Hercegovine ter celo iz Poljske in Španije. Pričakujemo lahko, da bosta prijateljska vez in navdušenje obeh orkestrów zago-

tovo pripeljala do ponovnih sodelovanj in gostovanj. Vezi med tinjansko občino in občino Renče-Vogrsko so se namreč spletle že pred tremi leti, ko so se naši škuljači udeležili tinjanskega svetovnega prvenstva v škuljanju.

Orkester iz Višnjana bo vogrskim godbenikom vrnil obisk na krajevnem prazniku na Vogrskem, višnjanski orkester pa je tudi že pohitel s povabilom na ponovno srečanje na šagri julija prihodnje leto.

□ Klara Šuligoj

KTD VOGRSKO NA 1. FESTIVALU NEVLADNIH OGRANIZACIJ

Ustanova Fundacija BiT Planota je v sodelovanju z Mladinskim svetom Ajdovščina v oktobru priredila zaključni dogodek v sklopu projekta "Regionalno stičišče NVO Planota" na trgu in v dvorani Prve slovenske vlade v Ajdovščini.

Prireditev, ki je bila hkrati tudi prvi festival nevladnih organizacij v regiji je bila namenjena predstavitvi nevladnih organizacij ter promociji nevladnega sektorja. Priložnost izmenjave izkušenj in navezovanja novih stikov na različnih ravneh smo izkoristili tudi v KTD Vogrsko, saj so se na festivalu predstavili tako domači Pihalni orkester Vogrsko in aktiv podeželskih žena Vogrsko.

□ Urška Gregorič, mag. predsednica KTD Vogrsko

SVET KS VOGRSKO

Na konstitutivni seji Sveta KS Vogrsko so člani sveta za predsednico v mandatu 2010-2014 izvolili **Katarino Valič**, ki je tudi svetnica občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko. Za podpredsednika so določili **Miloša Gregoriča**, tajniške posle pa predali **Nataši Podgornik**.

Svet KS Vogrsko se je v času od konstitutivne seje že večkrat sestel. Na zadnji seji je sprejel tudi sklep glede delovanja in vizije sveta v njegovem mandatu. Svetu se zdi zelo pomembno aktivno sodelovanje z občino in njenimi organi, zato bo na seje sveta KS Vogrsko vabil vsaj po enega člana iz občinskih odborov, glede na tematiko, ki jo bo svet KS obravnaval na sejah. S tem želi svet zagotoviti hitrejšo komunikacijo in konstruktivno sodelovanje z občinskimi organi glede vseh aktivnostih v kraju. Svet si je za naslednjo nalogo zadal sestaviti seznam prioritarnih projektov in nujnih del (predvsem glede infrastrukture), ki jih je v vasi potrebno opraviti, le te pa bo nato posredoval na občinske odbore. Ker je Vogrsko znano po svoji bogati kulturi, se bo svet KS še naprej trudil ohranjati kulturno dediščino ter aktivno sodeloval z vsemi institucijami v vasi.

Svetniki KS Vogrsko so si tudi razdelili zadolžitve in področja, ki jih bodo pokrivali, v primeru kakšnih vprašanj pa se lahko krajan obrnejo tudi nanje. Skrbnik pokopališča in Zadrúžnega doma je **Boris Živec** (041 674 481). Področje infrastrukture bosta pokrivala **Aleksander Fornazarič** (041 705 336) in **Tomaž Gregorič** (041 705 336). **Tomaž Gregorič**, ki je tudi član občinske civilne zaščite, bo skupaj z **Pavlom Fornazaričem** (041 850 564) dejaven tudi na področju kmetijstva. **Katarina Valič** (041 799 835), **Miloš Gregorič** (040 363 387) in **Nataša Podgornik** (040 417 755) pa bodo pokrivali področje družbenih dejavnosti.

Svet KS Vogrsko želi vsem krajanom Vogrskega prijetno decembrsko praznovanje ter veliko uspehov in osebne sreče v letu, ki prihaja. V veselo praznovanje bomo vstopili 17. decembra z prižigom lučk na smreki za osnovno šolo, kamor ste vabljeni vsi krajan in občani.

□ **Nataša Podgornik**
Tajnik KS Vogrsko

KONCERT BIG BANDA NOVA IN DARJE ŠVAJGER

V soboto, 20. novembra smo v novi dvorani v Bukovici znova bili pričča izvrstnemu koncertu **Big Banda Nova**, ki je v svojo moško družbo povabil prvi glas Slovenske popevke, znano vokalistko, **Darjo Švajger**.

Ušesa so sprva razvajali z nekoliko resnejšo glasbo, izpod skladateljskega peresa nekdanjega dirigenta Big Banda, ki živi in ustvarja v Amsterdamu na Nizozemskem, **Boštjana Simona**. Predstavili so se tudi s skladbami sedanjega dirigenta, komaj

ena in dvajsetletnega **Anžeta Vrabca**, ki je zasedbi dirigiral z velikim zanosom. S prepričanjem lahko zatrdim, da se je občinstvo, ki se je zbralo v zadovoljivem številu, zares razvnelo šele, ko je na oder stopila dvakratna predstavnik Slovenije na izboru za pesem Evrovizije, Darja Švajger, in nas z žametnim glasom božala vse do zadnje skladbe. Skupaj z Big Bandom so zadovoljili uho in duha vseh nas. Prihodnje leto Big Band Nova praznuje petnajstletnico svojega obstoja in prepričani smo, da za to priložnost že pripravljajo pravo glasbeno poslastico.

□ **M.O.**
Foto: Bogo Rusjan

KRAJANE RENČ OBVEŠČAMO, DA JE IZVO- LJEN NOVI SVET KRAJEV- NE SKUPNOSTI RENČE

Osnovni podatki o KS Renče

Sedež: Trg 25, 5292 Renče
Telefon: 041/799-854 05/301-34-56
E-pošta: ksrence@rence.si
Davčna št.: 37824201
Transakcijski račun: 0140-1600-0000-309

Predsednik KS Renče:

Borut Zorn

Telefon: 041/799-954
E-pošta: ksrence@rence.si

Tajnik sveta KS Renče:

Zdenko Zorn

Telefon: 041/460-091
E-pošta: ksrence@rence.si

Uradne ure vsak ponedeljek od 18,00 do 19,00 ure na sedežu KS

V nadaljevanju so podana območja KS Renče za katere so zadolženi posamezni člani sveta KS in njihove tel. številke, kamor lahko krajani sporočajo vse morebitne probleme in težave.

Nemec Viljem

Trg in Merljaki do Goriških opekarn
041/617-757

Martinuč Srečko

Merljaki od Goriških opekarn do Jerabišča
041/748-848

Zorn Borut

Martinuči z Ozrenjem
041/799-854

Čotar Miloš

Žigoni in Vinišče
041/971-974

Lukežič David

Arčoni, Špinjolišče hrib
040/124-541

Furlan Slavojka

Renški Podkraj in Tureli
040/959-097

Zorn Dimitrij

Lukežiči in Mohorini
041/696-455

Ciglič Franko

Oševljek
041/933-392

JESENSKI POČITNIŠKI UTRIP V »HIŠI PRAVIH SREČANJ«

Po uspešno izpeljanem in obiskanem poletnem počitniškem programu smo se v »Hiši pravih srečanj« odločili, da organiziramo dve delavnici tudi v jesenskih šolskih počitnicah.

Že dogajanje v poletnem Živ-Žav-u je bilo za otroke neka nova izkušnja in dogodivščina, predvsem pa druženje, kjer so v družbi svojih vrstnikov na koristen način zapolnili počitniški čas.

V tednu »krompirjevih počitnic« smo organizirali dve delavnici, ki sta bili bolj tematsko obarvani, in sicer s pridihom jeseni. Tega dogajanja so se udeležili večinoma otroci s poletnih delavnic. Nekateri so z dogajanjem in ustvarjanjem navdušili tudi svoje prijatelje in tako je bila v naši hiši prava pisana družčina otrok: fantje, punce, mlajši in malo starejši, od 6. pa do 14. leta starosti.

Na temo »noč čarovnic« smo izdelovali »buče« s kaširanjem napihnjenega balona, strašila in strašljive lončke, ki smo jih oblepili z riževim papirjem.

Razpoloženje, vzdušje je bilo zelo prijetno, otroci so bili sproščeni in delovni, nasmejali smo se njihovim domislicam in dovtipom. Čas nam je prehitro mineval, otroci so se v prostorih hiše dobro počutili. Predlagali so, da bi čas naslednjih delavnic podaljšali od predvidenega časa trajanja našega druženja.

Iz otroških vtisov, kako se pri nas počutijo, smo prišli do spoznanja, da je tak način druženja za otroke prijeten in koristen, pa tudi starši pozdravljajo tako organizirano počitniško »varstvo«.

Zadovoljstvo je obojestransko in to nam daje zadoščenje, saj je naš vloženi trud v organizacijo takih animacij, poplačan z veseljem in zadovoljstvom otrok ter njihovih staršev.

☐ Tanja Podgornik

Organizatorica dejavnosti v »Hiši pravih srečanj«

MERLJAKI, TAKO IN DRUGAČE

Tradicionalni renški praznik 8.-11. julij 2010.

V našem zaselku v MERLJAKIH na številki 36, pri VEKČIH doma, ROMEO d.o.o delavnico ima. Tu dobiš pripomočke za vse pridne naše mojstre. Nekateri MERLJAKOVCI smo se za prijetno druženje skupaj zbrali, da bi s skupnimi močmi splav izdelovali. Ponosni smo mi, da iz DULJEGA KONCA smo doma. V našem koncu se vedno kaj novega dogaja. Takega daleč na okrog ni zaselka in ne kraja. Veliko imamo pridnih in uspešnih mojstrov vseh psov. ROBERT, DARKO in DEAN to so kopači naši. Ko oni kopljejo, drugi k maši gredo. Privatnik DARJO-ZTE enega vnuka, kot kamionov več ima. Svoje jeklene konjičke dresira, kot vojake v vrsto jih parkira. Ko nam crkne klima, mojster LUDVIK vse poštima. Vse kar se pokvari, ŠVAJSERNEGER MATJAŽ vse natančno popravi. Za dobro počutje in sprostitve, če te zvije v križu, TAJSKA masaža je blizu. Če imaš karambol, avtovleka, KRTINA OFIČINA te odpelje domov. Mojster v nordijski hoji, 91. letni MIRKO, tako hitro hodi, če ga hočemo prehiteti, kolo moramo seboj vzeti. Imamo, zidarja VOKIMIRJA, ki vseh po vrsti ozmerja. Naši hitrostni dirkači, VASJA, TEDEJ in ERIK so pravi merljakovski junaki. Če nas kdo oropa, pokličemo soseda ROKA. MAR-

TINA hlače strga, mož VALTER jih sešije. Takega daleč proč ni krojača, vsak mu dobro plača. Našega župana ALEŠA, vsi poznamo. V našem kraju, tri ALEŠE imamo. Prvi nam ploščice postavi, drugi iz enega telefona dva popravi, tretji je potapljač, tudi če splavimo se nič ne bojimo. Pohvalimo se lahko, da imamo najstarejšo občanko. ANČKA! ji je ime, 27. tega meseca dopolnila 94. let bo že. Imamo tudi najslabšo, cesto daleč naokoli. Po njej se dolgo varno, ne bo dalo več voziti. Obljubljajo nam novo, že dolgo to govorijo, mi pa čakamo potrpežljivo. Kje so naši veliki možje, ko se peljejo po naši cesti, kaj gledajo stran? mogoče je tudi njih sram. Naši sosedje ITALIJANI, vsaki dan ob vsaki uri po naši cesti radi kolesarijo, očala temna nosijo. Vedno več jih je, ko zadnjice visoko držijo, ko se po naših luknjah vozijo. Diyo, mijo ke bela cesta si govorijo. Pazi, destra, sinistra, luknja, grapa, če karigo si te v trenutku strezni. Dobro, da imamo reko VIPAVO blizu, tako lažje bomo prebrodili z našim splavom, to cestno krizo. Prihajajo slabi časi, kot nekoč, ko imeli smo makadam po vasi. Take ceste, daleč na okoli ni. Reklamirajo jo vsi. Pripravljene smo na vse. Splav smo uspešno in predčasno končali,

flaškon na splav že pritrčili, mizica je postavljena, na njej flaška pripravljena. Naši privatniki skoraj vsi so pri FRNAŽI zaposleni. FRNAŽA pri MERLJAKIH stoji, reklamo za njihove izdelke delamo vsi. EDVARDU in MATJAŽU hvala pri zaključnih delih na splavu in za dobre ideje. V nedeljo 4.7 ob 15:30 smo pri MERLJAKIH za provo v reko VIPAVO splav spustili. 8. naših mojstrov je na njem veslalo. Pred ploho dežja in točo, smo splav na suho potegnili, ga krstili ob prigrizku in kozarčku domačega vina. Hrabri in delavni so naši fantje, možje, dekleta in žene.

Ta splav naj jim ostane za spomin, za srečo in veselje.

V soboto, pa bo šlo zares. 10.7 ob 16:00, drugič ga bomo v vodo spustili. Z vsemi splavi pri MLINU v RENČAH se dobili in po reki VIPAVI se spustili. Prepričani smo, da gledalci in mi imeli se bomo lepo. Nekaj, res zanimivega videti bo.

Čestitke vsem, ki so s skupnimi močmi pokazali, kaj zmorejo in kaj znajo.

▣ Loreta Mozetič

TEDEN DEJAVNOSTI

Od 27.9 do 1. 10. 2010 je na osnovni šoli v Renčah potekal prav poseben teden, teden dejavnosti. Že samo ime nam pove, da smo bili v tem tednu vsi člani šole prav posebno dejavni. Pouk je potekal na drugačen način, kot običajno. S tem smo ugotovili, da sta lahko šola in učenje prav za prav zelo zanimiva. Vsak razred je dobil svojo tematiko, po kateri je potekal pouk ves teden.

Devetošolci smo raziskovali našo preteklost. Učitelji so nam poskušali prikazati težko življenje v času 1. in 2. sv. vojne. Mi smo kot zanimivost raziskovali čas po 2. sv. vojni in eno izmed možnosti za preživetje v tedanjem času. To možnost poznamo vsi, kot besedo »šfercanje«. Seveda so pri teh dejanjih bili deležni tudi naši predniki, ki so nam povedali prav zanimive, a žalostne zgodbe. Pri tem smo spoznali, kako težko je bilo takratno življenje, ki si ga danes skoraj ne moremo predstavljati. Da smo dobili natančnejši pogled v tedanje čase, sta nam prišla dva krajana Renč, gospa **Rožica Žvanut** in gospod **Jadran Krašnja** predstaviti njuni življenji v času po drugi svetovni vojni. V njih ni manjkalo zgodb o šfercanju, ki smo

si jih zapomnili in jih bomo poskušali predati našim naslednikom.

V torek smo se že v zgodnjih jutranjih urah odpravili v našo sosednjo državo Avstrijo. Tam smo si ogledali nekaj najlepših znamenitosti, kot sta grad Ostrovica in čudovito Vrbsko jezero. Pri gradu Ostrovica (ostri vrh) nas je pričakalo 14 obrambnih grajskih vrat. Vodička nam je povedala njihova imena in nekaj legend, ki pričajo o njihovem nastanku. Po napornem vzponu smo si še ogledali naš cilj in čudovit razgled na z drevesi in poljanami obdano, sosednjo pokrajino Koroško. Proti koncu izleta smo se še odpravili v Minimundus, kjer smo lahko videli nekaj najznamenitejših zgradb na svetu, izdelanih v pomanjšanem merilu. Med 148 modeli stavb smo našli tudi 3 najlepše slovenske znamenitosti. Ob zaključku smo odšli še v planetarij, kjer smo si kot v pravljici, ogledali film o našem vesolju.

Sreda je bila precej podobna ostalim, saj je pouk potekal običajno. Le pri športni vzgoji smo se vrnili v čase naših prednikov

in zaplesali njihove plese, kot sta kolo in rašpa. Pri uri angleščine smo se spomnili ameriškega pisatelja Hemingweya, ki je trpel na Soški fronti. Poskušali smo se postaviti v njegovo kožo in napisati pismo domačim. Pri tem smo se nekateri prav vživeli v njegovo vlogo in občutili njegovo bolečino ob misli na domače.

Dve uri slovenščine v četrtek nam nista prav polepšali dneva, saj smo se še enkrat spomnili na čase »šfercanja«. Tokrat smo morali po spominu napisati življenjepisa enega izmed naših prednikov, za katerega smo bili tudi ocenjeni. Vendar to ni bila nobena ovira za nas, saj smo ob misli na težke čase pozabili na ocene.

Petek pa je bil poleg zgodovinskega ogleda tudi športno obarvan. Odšli smo v enega izmed zgodovinsko pomembnih

krajev v Kobarid. Ogledali smo si zgodovinski muzej, kjer smo videli razne trenutke iz življenja vojakov. Od tam smo peš nadaljevali pot do Kostnice, kjer so pokopani padli v 1. sv. vojni. Odšli smo po stranskih poteh, da smo lahko videli po kakšnih terenih so se morali naši predniki bojevati. Pot smo nadaljevali proti slapu Kozjaku, ki nam je s svojo lepoto vlil moči, da smo nadaljevali pot proti avtobusu in pozabili na utrujenost od celega tedna.

Čeprav je bil teden naporen, si takih dni še želimo, saj niso samo zanimivi in zabavni, ampak tudi poučni.

□ **Nina Rovnan, 9.a**
OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša
Renče

BILI SMO V LOKOVCU

V petek, 15. oktobra smo se z otroki skupine Čebele iz vrtca Bukovica odpravili na izlet v Lokovec.

Namen izleta je bilo tako spoznavanje lovcev in njihove dejavnosti kot tudi gozda. Otroci so komaj čakali kdaj bomo šli. Tudi vožnja z avtobusom je bila zanje posebno doživetje. Spremljali sta nas Nikijeva in Nedina mama. V lovskem domu v Čepovanu pa sta nas čakala Jakobova starša ter lovec **Lucijan Skok**. Okrepčali smo se s čajem in sendviči. Lovca Lucijan in **Mitja** sta nam pokazala lovske trofeje in nagačene živali, ki jih imajo v lovskem domu. Povedala sta nam veliko zanimivosti o živalih ter nam obrazložila delo lovca, pokazala pripomočke za lov, lovske obleke ter lovski rog.

Nato smo se z avtobusom odpeljali še do Lokovca. Da smo prišli do hiše Lojkovih, smo morali peš še 15 minut po gozdni poti. Seveda so se otroci razveselili igral pred hišo, na katerih so se igrali. Ogledali smo si bližnji gozd, prav tako v spremstvu domačih in Lucijana. Tega dne je bilo mrzlo, zato nam je bilo povabilo, da se ogrejemo ob peči prijetno. Čakala nas je še pot do avtobusa in nazaj v vrtec.

Preživeli smo prijeten in poučen dan, za kar gre zahvala vsem iz družine **Lojk-Marvin**, ki so uredili srečanje z lovčema v lovskem domu in organizacijo ostalih dejavnosti v Lokovcu.

☐ Irena Zgonik in Nina Furlan

Najlepša hvala vsem.

POČITNICE ALI »KROMPIRJEVE POČITNICE«

Jesenske počitnice, reče se tudi »krompirjeve« sva s sestro preživela ob morju, na Debelem Rtiču, v zdravilišču Rdečega križa Slovenije.

Odšli smo v soboto, 23. oktobra 2010, z avtobusom iz Nove Gorice. Že tam sva se spoznala z nekaterimi otroki.

Ob prihodu na Debeli Rtič smo se najprej razdelili po sobah in spoznali vzgojiteljice. Seznaniti smo se morali tudi s hišnim redom in potem so se začele prave počitnice.

Bilo je zelo zanimivo. Kopali smo se v notranjem bazenu, sprehajali smo se in se veliko igrali. Šli smo tudi na izlet v Ko-

per. Mislili smo, da se bomo peljali z ladjo. To nam bi bilo zelo všeč. Zaradi slabega vremena smo morali z avtobusom. Vseeno je bilo lepo in zanimivo. Ogledali smo si mesto. Ima veliko starih in velikih hiš in tudi dosti novih, modernih. Zanimivo je bilo videti pristanišče in velike ladje.

Vsak večer smo imeli »žur«. Plesali smo, peli, se igrali in si tudi med seboj kaj veselo ponagajali.

Bilo je zelo lepo in zanimivo. Ves teden smo se med seboj vsi dobro razumeli. Oba bi si želela, da bi se take počitnice še kdaj ponovile.

☐ Rafiz in Magdalena Muqolli

VARNO V ŠOLO

Na pobudo društva upokojencev Renče smo prostovoljci v prvih 14 dneh šolskega leta pomagali otrokom v šolo na najnevarnejšem delu ceste.

Trije prostovoljci in sicer, **Jurij Tomsič**, **Severin Martinuč** in **Gabrijel Dobrila** so vsak dan med 7. in 8. uro pomagali otrokom pri varnem prihodu v šolo, posebej še najranljivejši skupini, to je prvošolčkom.

Akcija je bila zelo dobro sprejeta. Odziv prostovoljcev je bil velik, obiskali pa so nas tudi redarji občine Šempeter-Vrtojba in policisti.

☐ Jurij Tomšič

BUČARIJADA 2010

Glede na dober odziv v prejšnjih letih smo se v Društvu Mladi Renče-Vogrsko tudi letos odločili nadaljevati tradicionalno tekmovanje v izrezovanju buč. Dobili smo se v soboto, 30. oktobra v kulturni dvorani v Renčah. Poskrbeli smo za bogate nagrade, kuhano vino, čaj in pečen kostanj. Tekmovanje je trajalo približno dve uri, nato je sledilo še ocenjevanje buč.

V kategoriji za najbolj grozljivo bučo je zmagal **Matej Mozetič** in si s tem prislužil MP3 glasbeni predvajalnik. Najbolj izvirno bučo je oblikoval **Marko Bizjak**, za nagrado je prejel družabno igro Naseljenci otoka Catan. V kategoriji za največjo oz. najmanjšo bučo pa je žirijo najbolj prepričal **Žiga Čebren** ter si

s tem prislužil družabno igro Risk. Po koncu tekmovanja in ocenjevanja se je nadaljevalo prijetno jesensko druženje ob glasbi.

□ Društvo Mladi Renče-Vogrsko

USPEHI KOTALKARJEV SE NADALJUJEJO

Dve Slovenki v kategoriji članic na stopničkah na evropskem prvenstvu v umetnostnem kotalkanju.

V Španskem mestu Vic, v bližini Barcelone se je od 20. do 25. septembra odvijalo letošnje evropsko prvenstvo v umetnostnem kotalkanju za starejše mladince in člane.

Lucija Mlinarič iz KK Renče je zasedla tretje mesto v kombinaciji, **Nika Arčon** iz KUK Nova Gorica pa drugo.

Glede na njuno znanje in sposobnosti so rezultati realni, takega razpleta pa niso pričakovali organizatorji, ki niso imeli dveh enako velikih slovenskih zastav, ki so jih potrebovali pri podelitvi.

Slovenijo je zastopalo sedem tekmovalk, vseh sedem Primork. Poleg Lucije in Nike so se uspešno uvrstile še **Sara Pregelj**, **Dana-ja Černe** (obe iz KK Renče) in **Teja Arčon** (KUK Nova Gorica).

Za vse slovenske reprezentantke smo pripravili sprejem na renškem kotalkališču, kjer so jim čestitali vsi prijatelji tega športa.

V septembru, oktobru in v začetku novembra se je v Sloveniji in zamejstvu zvrstilo šest

tekmovalj, na katerih so sodelovali tudi naši kotalkarji.

Ob prazniku občine Nova Gorica, 11. septembra, je KK Perla iz Solkana organiziral 12. Pokal Perla, na katerem so bili renški kotalkarji zelo uspešni, saj so dosegli ekipno 2. mesto. Tekmovalja so potekala še 26. septembra v Lukovici, pod organizacijo KDK Domžale, KUK Nova Gorica je 2. oktobra organiziral tekmovalje za najmlajše kotalkarje, Pokal Miki miška, 10. oktobra so v italijanski Peči organizirali tekmovalje za pokal Vipava Peč, v Gradiški je 6. in 7. novembra potekal Memorial Fabio Paulini in 13. novembra še tekmovalje v Gorici.

Vseh tekmovalj so se renški kotalkarji ude-

ležili in dosegli omembe vredne rezultate. Poleg omenjenih sta bili najpomembnejši tekmovalni pokal Evrope in pokal Interland. Tekmovalje za pokal Evrope je potekalo od 5. do 10. septembra v Kataniji, na Siciliji, kamor je odpotovalo 10 slovenskih predstavnikov. Renčanke so se ponovno izvrstno odrezale, saj je **Vanessa Šuligoj** v kategoriji mlajših deklic zasedla 2. mesto, v kategoriji starejših deklic **Jessica Marka** 2. in **Lana Pregelj** 3. mesto.

Tekmovalje za Pokal Interland je bilo tudi letos na Nizozemskem v Neerpletu in sicer od 15. do 18. oktobra. Med štirinajstimi slovenskimi predstavniki so bili štirje člani KK Renče. Vsi so se vrnili s kolajnami okrog vratu. **Urška Furlani** v kategoriji mlajših deklic z zlato, v isti kategoriji **Nikita Vodopivec** z bronasto, prav tako je bron osvojila **Tamara**

Kerševan med starejšimi deklicami in Jan Kerševan zlato med kadeti.

Vsem reprezentantom so tudi tokrat pripravili sprejem v Renčah, ki so se ga med drugimi navijači udeležili župani naše in sosednjih občin, uspešne tekmovalce so nagovorili in jim čestitali.

Starejše mladinke in članice čaka še svetovno prvenstvo, ki bo letos na Portugalskem. Ostali kotalkarji se že pripravljajo na tradicionalno božično novoletno kotalkarsko revijo, ki bo tudi letos drugi vikend v decembru. V soboto popoldne si bodo premierno predstavili varovanci VDC-jev iz Slovenije, ob 19. uri pa bo kot že tradicionalno revija za vse. Prva ponovitev revije bo v nedeljo popoldne, za šolarje pa še pred novoletnimi počitnicami.

PLESALCI KreArt V PARIZU

Plesalci plesnega kluba **KreArt** smo se od četrтка 16. septembra do ponedeljka 20. septembra odpravili v Pariz na odprto evropsko prvenstvo v navijaških plesih - sekcija HIP-HOP. Preživeli smo predvsem lepo in uspešno potovanje, saj smo se domov vrnili z dvema pokalom.

Dekleta iz mlajše skupine z imenom **Beatlejuice** (12-15 let) smo zasedli odlično 4. mesto v tekmovalni skupini od 18-24 let. V isti starostni skupini pa so naše starejše plesalke **Cluedo** (16-18 let) presegle pričakovanja vseh plesalcev in navijačev. Domov so se vrnile s prvim mestom in z zlato kolajno.

Poleg težke borbe za kolajne smo uživali v Disneylandu. Ogledali smo si veliko pariških znamenitosti: Eifflov stolp, Notre-

damsko palačo, Slavolok zmage, Elizejske poljane, Montmartre, znamenito pariško pokopališče-Pere Lachaise, ...

Ko smo se vrnili v Slovenijo, so nam navijači pripravili sprejem za Mercator centrom v Kromberku. Pozdravili in čestitali so nam briški podžupan, kanalski podžupan in šempetrski podžupan.

Zahvalili pa bi se predvsem naši učiteljici **Kristini Fabijan**, ki nas je za to prestižno tekmovanje pripravljala celo leto in nam pokazala prečudoviti Pariz.

Več slik in pogledov kako smo uživali pa na spletni strani: kre-art.com.

V prihodnje se nadejamo visokih ciljev tako na državnih in evropskih mogoče pa tudi svetovnih prvenstvih.

□ Maja Milatovič 7.a OŠ Renče
Beatlejuice

DRŽAVNA PRVAKINJA V GOLFU

Tijana Jovičević- osemletna deklica

Tijana Jovičević z Vogrskega, rojena leta 2002, je državna prvakinja v golfu za deklice do 8. leta starosti, druga v državi do 10. leta starosti in tretja na državnem tekmovanju v ligi Bamby tour. Toda zanjo najpomembnejši uspeh je prav gotovo 4. mesto za deklice do 9 let na US KIDS-odprtem evropskem prvenstvu na Škotskem.

Tijana je prav gotovo za vse nas, ki je ne poznamo, pravo presenečenje. To, da imamo kar nekaj golf igrišč v naši bližini, smo vedeli, toda, da se od luknje do luknje trudijo tudi naši otroci, ve malokdo. In s to ugotovitvijo bi Tijana lahko prav hitro postala posebna deklica.

Toda, ko jo spoznate, ko se z njo pogovarjate, je ta prijetna, vesela in nasmejana deklica vzorec otroka, ki bi si ga vsakdo želel. Za uspehe na golf igrišču skrbi nono **Ivan Kovačič**, ki je hkrati trener in najboljši sponzor.

Ivan Kovačič je državni reprezentant v golfu za seniorje in tudi »oče« odbojke v Novi Gorici, novogoriški klub je popeljal v 1. zvezno ligo bivše Jugoslavije.

In ker drži pregovor, »da jabolko ne pade daleč od drevesa«, je poskrbel, da je mala Tijana pri štirih letih pričela vihteti palico po golf igrišču in pri petih letih tekmovala že na prvem turnirju. Danes Tijana ponosno razkazuje že 44 pokalov in priznanj, toliko, kot ima mama.....o tem ne bomo pisali!

Trenira vsak dan, če le ne dežuje in preveč piha. Takrat se preseli na štalo, kjer ji je nono uredil mrežo in nekaj pravih udarcev lahko vedno naredi. Treninge potrebuje, ker letno poteka približno 30 turnirjev in Tijana rada tekmuje.

šno, so ti načrti zelo smeli. Toda verjemite, da je Tijana čisto običajna, neobremenjena zlatolaska z vragolijami v očeh in nasmehom na obrazu. In prav oči se ji posebno svetijo, ko pripoveduje o Škotski, njenih izredno lepih golf igriščih, o posebno zeleni travi in o skrivnostnih gradovih in ruševinah. Tam je bila z razumevajočo mamo in častno zastopala Slovenijo s 4. mestom med otroci iz 35 držav sveta.

Tijana je srečna deklica z bogatim vsakdajnjikom in zadovoljnim obrazom. Prav nič otroštva ji ne primanjkuje, polna je zdravja, saj vsak dan aktivno preživi nekaj ur na svežem zraku v lepi naravi in se sprehaja po travnatem tepihu. Zaželimo ji, da se ji sanje ne bi nikoli končale!

□ Katjuša Žigon
Foto: družinski arhiv

Izjemno uspešen zaključek sezone motokrosistov kluba abc-sport

JERNEJ MOZETIČ POKALNI ZMAGOVALEC, LUKA LIČEN DRUGI V SKUPNEM SEŠTEVKU POKALNEGA PRVENSTVA SLOVENIJE V RAZREDU MX85

V letošnji sezoni so na motokros dirkah za pokalno prvenstvo Slovenije nastopali štirje tekmovalci kluba ABC sport - **Jernej Mozetič** in **Luka Ličen** v kategoriji MX 85, **Tilen Vičič** v kategoriji MX 125 R2 in **Borut Hrovatin** v kategoriji MX R3. Jernej je nastopal tudi na dirkah za državno prvenstvo.

Motokrosisti kluba ABC sport (avto-moto klub) so zaključili letošnjo sezono z velikim in odmevnim uspehom, saj je Jernej Mozetič postal pokalni prvak Slovenije v razredu MX 85, Luka Ličen pa podprvak v istem razredu, hkrati pa je Jernej zasedel še nehvaležno četrto mesto v istem razredu v razvrstitvi državnega prvenstva. Uspeh je še toliko bolj razveseljav, ker gre za mlada in nadarjena tekmovalca, ki se razvijata v uspešna motokrosista. V kategoriji MX 125 R2 se je Tilen Vičič uvrstil na enaindvajseto mesto v pokalnem prvenstvu, Borut Hro-

vat in pa triinštirideseto mesto v razredu MX R3. V letošnji sezoni zaradi poškodb in pomankanja časa žal ni nastopal do sedaj najboljši tekmovalac v klubu **Andrej Gregorič**.

Za osvojitve naslova pokalnega zmagovalca je Jernej Mozetič zmagal na dirki v Prilipah, Brežicah in Slovenj Gradcu, drugi je bil v Slovenj Gradcu, tretji v Vrtojbi in Lembergu. Dosegel je še nekaj odličnih uvrstitev, ki so mu prinesle naslov pokalnega zmagovalca v njegovi drugi tekmovalni sezoni. Na dirkah za državno prvenstvo pa je bil Jernej enkrat drugi, dvakrat tretji in dvakrat četrti, kar je v zelo močni konkurenci, ki je trenutno v tem razredu v Sloveniji, zadostovalo za skupno četrto mesto.

Razveseljivo je, da sta prav najmlajša tekmovalca v klubu Jernej in Luka v vrhu oziroma tik pod vrhom slovenskega motokrosa. Le upamo lahko, da se bodo njuni uspehi nadaljevali tudi v naslednjem letu, čeprav bo Jernej prestopil v višjo katego-

Jernej Mozetič ABC sport – skok do prvega mesta

1. mesto Jernej Mozetič, 2. mesto Luka Ličen

rijo MX 125 R2, kjer je konkurenca še večja in pot do uspeha prav gotovo še težja. Nedvomno pa bodo v veliki meri uspehi odvisni tudi od njihovih finančnih zmožnosti, saj vemo, da nastopanje na dirkah v motokrosu zahteva velika finančna sredstva.

Vsem tekmovalcem želimo tudi v naslednji sezoni čim višja mesta.

ABC sport

TEKMOVANJE V OFF-ROADU XSPORTS 2010

9. in 10. oktobra je na Vogrskem potekala 4. mednarodna dirka v ekstremnem off- roadu. Člani društva Xsports smo gostili 22 vozil iz Slovenije, Italije, Avstrije in Nemčije.

Posadke so tekmovala naenkrat v zaprti krožni dirki. Tekmovalci so v soboto vozili pet, v nedeljo pa tri ure po zelo zahtevnem terenu. Samo tekmovalje je bilo zelo naporeno, saj so posadke vozile neprekinjeno več ur, tu pa se pokaže tako njihova pripravljenost kot tudi pripravljenost vozil. Proga je bila zahtevna zaradi neprevoznega blata, vode, strmih spustov in vzponov, bočnih nagibov ter ostalih naravnih preprek.

Dolžina enega kroga je bila 4,5 kilometrov, v njem pa je bilo pet kontrolnih točk. Zmagovalec krožne dirke je tisti, ki v določenem času prevozi največ kontrolnih točk. V obeh dneh je največ teh točk uspelo osvojiti posadki **Thomas Tonicello** in **Davide Cinquepalmi** iz Italije. Ta sta le za nekaj točk ugnala slovensko posadko **Erik Nemeč** in **Mitja Maršič**. Tretje mesto sta

osvojila **Johan Kernstock** in **Christian Gruber** iz Avstrije.

Na svoj račun je prišlo tudi veliko število gledalcev, ki so v lepem vremenu občudovali zmogljivosti terenskih vozil.

Prireditve smo uspešno zaključili s podelitvijo plaket in nagrad najboljšim trem.

Nikoli pa ne pozabimo tudi na ostale tekmovalce, ki so si prav vsi prislužili tolažilne nagrade naših sponzorjev.

Člani društva se posebej zahvaljujemo vsem prostovoljcem in sponzorjem, posebno občini Renče-Vogrsko, Goriškim opekarnam in Martexu. Brez vas prireditve ne bi uspeli uspešno izvesti.

▣ Člani društva Xsports

DOSEGLI NASLOV NEURADNEGA SVETOVNEGA PRVAKA

Športno društvo Škulja bo letošnje leto zabeležilo kot bogato tako z izpeljavo številnih tekmovanj na domačih igriščih, kot tudi z izjemnim uspehom, prevzemom naslova neuradnega svetovnega prvaka trojic v Hrvaški Marčenegli.

V januarju je bila na kotalkališču v Renčah izpeljana 1. goletarska škuljada s plastičnimi škuljami, v marcu na istem prizorišču še 1. renška škuljada, na kateri so sodelovali tudi tekmovalci z Gorenjske in varovanci VDC. V aprilu je bila izpeljana 4. občinska škuljada ob občinskem prazniku, v maju so ekipe gostovale na Hrvaškem, v Savudriji in Tinjanu ter v Šempasu. Prijetno je bilo sodelovanje z Osnovno šolo Renče ob srečanju domačih učencev z vrstniki iz Italije in Avstrije. V juniju je bila izpeljana tradicionalna škuljada ob krajevnem prazniku Vogrsko, v juliju je bilo pri dvorcu Vogrsko srečanje škuljačev, gostovali so v Italiji in v Temnici. V avgustu je tekmovanje z lesenimi škuljami potekalo v Kurniku, s soudeležbo varovancev VDC Stara Gora. Septembra je bila najstarejša, 13. Arčonska škuljada. Oktober je bil v znamenju tekmovanj na Hrvaškem. 17. oktobra je v Marčenegli potekalo neu-

radno svetovno prvenstvo v škuljanju, turnir trojk z eno škuljo, ki velja za enega najzahtevnejših, saj se ga udeležijo najboljše ekipe in Hrvaške in tujine. Zmagala je ekipa Vogrsko 1 v sestavi **Gorjan S., Hvalica J. in Petrovič D.** Osvojili so pokal za 1. mesto in prehodni pokal, ki je prvič v zgodovini tekmovanja prešel iz Hrvaške v tujino.

Z udeležbo na mednarodnem tekmovanju v hrvaškem Tinjanu 24. oktobra, so člani Športnega društva Škulja zaokrožili tekmovanja v mesecu oktobru.

Tinjan je mestece v srcu Istre, ki s ponosom ohranja in predstavlja svojo tradicijo. V Občini Tinjan radi predstavijo svojo kulturno dediščino, poznani so tudi po pršutarnah in dobrem pršutu, zato že štiri leta nosijo laskav naziv Občina istrskega pršuta. Predzadnji vikend v oktobru so organizirali tradicionalni Mednarodni sejem pršuta ISAP 2010, na katerem so svoje pršute predstavili proizvajalci iz Hrvaške, Slovenije, Bosne in Hercegovine, Španije, Italije, Avstrije, Madžarske in Poljske. Sejem so obogatile številne spremljevalne prireditve, ena od teh je bilo tudi škuljanje, za katerega sami pravijo, da je njihova najstarejša avtohtona igra.

Športno društvo Škulja je pred leti vzpostavilo stik s Pločkarskim društvom Tinjan in tako se že več let zapovrstjo srečujejo na

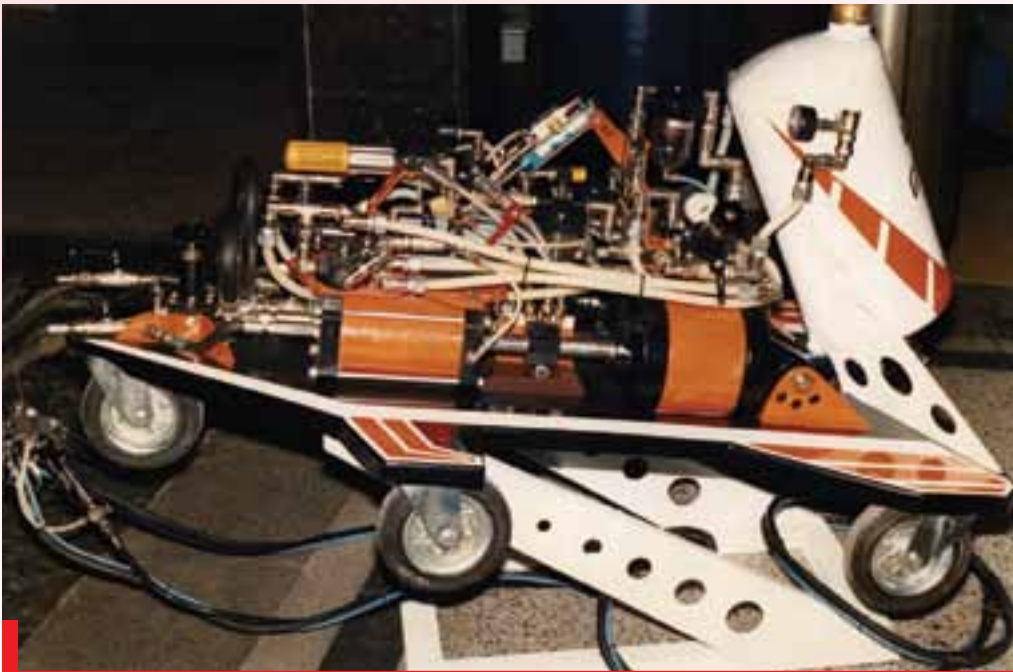
tekmovanjih. Na lanskem ISAP-u se je porodila ideja, da bi sodelovanje razširili tudi na druge oblike družbenega življenja. Tako je letos poleg škuljačev na prireditvi nastopil tudi Pihalni orkester Vogrsko. Skupaj z Limeno glasbo KUD-a Višnjan so nastopili na otvoritveni slovesnosti, naša glasba pa je razveseljevala obiskovalce tudi v popoldanskem času in popestrila dogajanje na škuljišču ter pokušino našega pršuta, ki ga je pomagal razrezati župan Aleš Bucik. Ističasno pa je bil ta dan namenjen tudi izletu za člane društva Škulja in njihove svojce. Domači gostitelji so jih popeljali v čudovito kraško jamo Baredine, vzhodno od Poreča. Ob tem se društvo zahvaljuje tudi sponzorjem, na prvem mestu Piramidi Impex, ki je že od vsega začetka pokrovitelj Pokala Piramida Impex. Zahvaljujemo se tudi vsem drugim sponzorjem, ki jim pomagajo pri realizaciji zastavljenega programa.

Naši tekmovalci postajajo iz leta v leto uspešnejši in letos se že enakovredno merijo s konkurenco. Zaradi izenačenih iger najboljših se je tekmovanje zavleklo pozno v noč. Osvojitev medalje in priznanja za 4. mesto, ki ga je dosegla ekipa Dita (Bavcon, Bavcon, Gorjan) pomeni tudi za društvo velik uspeh in priznanje. Zagotovo je najsrečnejši odšel domov desetletni **Jani Bavcon**, ki je na velikem odru prejel posebno priznanje za najboljšega najmlajšega tekmovalca. Bogato celoletno dogajanje so člani zaključili novembra s škuljado pod šotorom ob Martinovanju na Vogrskem. Število aktivnih članov društva se vsako leto povečuje, kar je dokaz, da si ljudje želijo prijetnega druženja, povezanega s čarom tekmovanja.

□ Nuša Hvalica

NOVA PRIZNANJA INOVATORJU IVANU GREGORIČU Z VOGRSKEGA

Ivan Gregorič že vrsto let spada med najbolj aktivne in ustvarjalne inovatorje v Sloveniji. S še dvema kolegom s Primorske tvorijo jedro združenja ASI (aktivni slovenski inovatorji) in dosegajo zavidljive rezultate. Na inovatorskih sejmih širom Evrope redno pobirajo medalje in priznanja. Gregorič je v zadnjih dveh letih s svojim večnamenskim samohodnim kmetijskim strojem posegel v sam vrh inovatorskih dosežkov v Evropi. Naprava, ki uporabniku omogoča lažje in kakovostnejše opravljanje dela, zmora kar 28 različnih operacij: od košnje pod velikimi nakloni, obrezovanj živih mej in drevja do različnih del v vrtovih in parkih. Stroj je v zadnjem obdobju še izpopolnil, tako da je bolj sprejemljiv za serijsko proizvodnjo. Gregorič pravi, da je zanimanje za tako proizvodnjo v zadnjem času kar naraslo in ima nekaj resnih ponudb, ki obetajo, da bi svoje znanje tudi finančno oplemenitil.

Poleg priznanj, ki jih je prejel za ta večnamenski stroj, je v začetku novembra prejel srebrno medaljo na sejmu inovatorjev v Nurenbergu za napravo za črpanje, brizganje in pretakanje tekočin in poltrdih mas, ki je primerna za delo z vnetljivimi tekočina-

mi, še zlasti ob nesrečah in nepričakovanih izlivih, kjer obstaja tudi nevarnost vžiga ali eksplozije. Na tem sejmu je bila konkurenca zelo številna, saj je sodelovalo 35 držav z 800 inovacijami. Pred zelo strogo ocenjevalno komisijo se je s srebrno medaljo odrezal tudi kolega s Kopa **Miloš Beltram** za masažno ležišče namenjeno ležeči masaži in razgibavanju srednjega telesa. Brizgalno črpalna naprava Ivana Gregoriča je avtomatski, šest cilindrski pnevmatsko in da-

ljinsko vodeni stroj, ki za svoje delovanje in krmiljenje ne potrebuje električnega toka. Priklopiti ga je potrebno na stisnjen zrak in naprava deluje. Ustvari lahko do 120 barov pritiska. Naprava v dolžino meri 1,4 metra in jo je možno prevažati kar v prtljažniku avtomobila. Ivan nam je še pojasnil, da je ta naprava nadgradnja prve brizgalne naprave, ki jo je uporabljal za nanašanje globinske zaščite pri avtomobilih. Tudi za to napravo je pred leti prejel vrsto inovatorskih medalj in priznanj. Brizgalno črpalna naprava je med proizvajalci vzbudila precejšnje zanimanje in v teh dneh Gregorič opravlja preizkusne predstavitve in mogoče je, da bo s to napravo hitreje prodril med proizvajalce in dosegel željeni cilj, napravo ponuditi uporabnikom.

Za konec nam je še zaupal, da so v nastajanju še nove inovacije, kdaj pa bodo predstavljene, nam še ni mogel povedati.

Boris Arčon

PREVIDNOST JE MATI MODROSTI – TUDI PRI IZBIRI IZVAJALCA GOZDARSKIH DEL

Previdnost je mati modrosti – tudi pri izbiri izvajalca gozdarskih del »Sečnja, spravilo lesa, gojitvena in varstvena dela v zasebnih gozdovih izvajamo strokovno in poceni. Vsa dela opravimo načrtno, v dogovorjenih rokih in v skladu s konceptom trajnostnega in sonaravnega gospodarjenja z gozdovi...«

Vse več ponudnikov gozdarskih storitev takole na svetovnem spletu oglašajo svojo ponudbo. Ko se lastnik gozda, ki nima namena sam izvajati gozdarskih del v svojem gozdu, odloča med različnimi izvajalci, velja slediti podobnim načelom kot pri izbiri kakršnegakoli izvajalca obrtniških del. Vse je lepo in prav, če se lahko glede sečnje oz. gojitvenih del korektno dogovorite ter jih izvajalec izvede brez zapletov in v skladu s predpisi.

Bolj pa je problematično, če gozdarji zaposleni na ZGS na terenu ugotovimo, da ni vse tako kot bi moralo biti. O nedovoljenih sečnjah, neurejenih sečiščih ali gozdnih prometnicah, pritožbah s strani sosedov moramo obvestiti gozdarskega inšpektorja.

Takrat je lastnik gozda, v katerem se je s kalamo, prvi poklican na zaslišanje. V kolikor nima nobenih dokazil (dokumentov), da je z izvajalcem podpisal pogodbo o sečnji,

spravilu ali celo prodaji lesa, je po navadi sam kriv za nastalo škodo. Če je za izvedbo najel »iznajdljivega« izvajalca, lastniku vsi ustni dogovori z izvajalcem ne bodo pomagali prav nič v zagovoru pred inšpektorjem. Na koncu to pomeni, da mora lastnik najprej plačati kazen za prekršek, potem pa še sanirati nastalo škodo, kar pomeni dodaten strošek zanj.

Zato naj lastnik po lastni presoji sklene pogodbo z izvajalcem. Znak, da je izvajalec ne želi podpisati, je jasno opozorilo, s kakšnim človekom/podjetjem ima lastnik opravka. V kolikor pa bo izvajalec zahteval dopolnitve k pogodbi, pa se vseeno posvetujte, kaj od dopolnitev je smiselno upoštevati, oziroma kam pes taco moli. Opozorili bi vas radi na nekaj detajlov, ki naj jih pogodba vsebuje.

Pomemben podatek v pogodbi je številka parcele, kjer se bo izvajala sečnja. V pogodbo lahko tudi zapišete številko odločbe, ki dovoljuje posek drevja. Odločbo mora izdati Zavod za gozdove Slovenije, lastnik gozda pa lahko prejme od revirnega gozdarja tudi odkazilni manual, ki bo tudi v pomoč pri dogovarjanju glede cene za storitev.

Praviloma bi se moral lastnik gozda že pred začetkom del dogovoriti s sosedi o možnosti uporabe gozdnih vlak in rampnih prostorov. Po navadi to ni izvajalčevo delo. Praktično je, da v pogodbi piše, da se iz-

vajalec zavezuje, da bo vsa dela sečnje, spravila in druga dela, ki se nanašajo na predmet pogodbe, opravil vestno, strokovno ter v skladu z zakonodajo. S tem je lastnik vso krivdo za slabo opravljeno delo, nepospravljeno sečišče, nesaniirane vlake ipd. prevzalil na izvajalca.

Predmet pogodbe so tudi pogoji sečnje in spravila. Gre za čas izvedbe, rok izvedbe, vremenske pogoje, ko naj se sečnja ne bi izvajala, uporabo gozdnih vlak in rampnih prostorov, stroške sečnje in spravila.

Les lahko tudi prodate istemu podjetju. Prednost v tem primeru je, da lahko izposlujete nižje stroške za sečnjo ali spravilo, ali po drugi strani boljše cene za prodani les. Pomanjkljivost tega načina je, da morate zahtevati, da ste zraven v ob nakladanju lesa na kamion, da lahko prekontrolirate količino posekanega lesa.

Vsekakor je dobro, da sortimentacijo lesa po kakovostnih razredih določite na podlagi skupnega prevzema lesa. S tem kontrolirate tako količino kot tudi kakovost lesa.

V pogodbi lahko določite tudi cene posameznih sortimentov po kakovostnih razredih. Če bi cene lesa začele padati, kar se po navadi začne dogajati spomladi, je lastniku vseeno, kdaj se vrši sečnja in odkup lesa. Slabost tega načina je, da se lahko na tržišču naredi niša in bi se lahko določen sortiment bistveno bolje prodal, kar pa je z zabetonirano ceno v pogodbi nemogoče. Razmisliti je potrebno tudi kako bo lastnik gozda ukrepal v primeru plačilne nediscipline. Problem nastane, ko izvajalec del in kupec nista isti osebi. Takrat bo izvajalcu težko razumeti, da kupec še ni nakazal denarja za prodani les, a bi bilo vseeno pošteno do izvajalca, da mu nakažete denar za njegovo delo v roku 30-ih dni. Pri prodaji lesa ne pozabite na uveljavljanje pavšalnega nadomestila.

Sestavljanje pogodbe ni enostavno delo. Bolj ko greste v detajle, več nasvetov izkušenega pravnika boste potrebovali. V kolikor je za vas sestavljanje pogodbe prezapleteno, vprašajte izvajalca, ali ima sam kakšen vzorec pogodbe. Ne podpisujte takoj.

»Trikrat premisli, enkrat govori,« pravi slovenski pregovor. Posvetujte se z ljudmi, ki so že imeli opravka z izvajalskimi podjetji.

□ Bogdan Magajna, ZGS OE Sežana

KOLEDAR PRIREDITEV V OBČINI RENČE-VOGRSKO

V NOVEMBRU IN DECEMBRU 2010

PRIREDITEV	KDAJ	KJE	ORGANIZATORJI
DELAVNICA NAREDI SAM BOŽIČNO NOVOLETNE VOŠČILNICE	26.11.2010 od 17. do 19. ure	OBČINA RENČE-VOGRSKO (sejna soba)	DU BUKOVICA-VOLČAJA DRAGA
OKROGLA MIZA «VARNA IN ZDRAVA STAROST»	1.12.2010 ob 17. uri	DVORANA ZORANA MUŠIČA BUKOVICA	DU BUKOVICA-VOLČJA DRAGA Z GOSTI IZ CSD IN ZDUS
MIKLAVŽEV KONCERT	3.12.2010 ob 17.30	DVOREC VOGRSKO	KTD VOGRSKO-ŠOLSKI ORKESTER PIHALNEGA ORKESTRA VOGRSKO
XXI. MEDNARODNI TURNIR V BALINANJU ŠAMPIONKA 2010	4.12.2010 ob 9. uri	BALINARSKA DVORANA RENČE	ŠBK ŠAMPIONKA RENČE
MIKLAVŽEVANJE	4.12.2010 ob 17. uri	CERKEV SV. LOVRENCA V BUKOVICI	ŽUPNIJA BUKOVICA
PODAJMO SI ROKE-SREČANJE ČLANOV DU RENČE Z MLADIMI	5.12.2010 ob 15. uri	TELOVADNICA OŠ RENČE	DRUŠTVO UPOKOJENCEV RENČE V SODELOVANJU Z OŠ RENČE
KONCERT OKTETA VRTNICA	5.12.2010 ob 18. uri	CERKEV SV. MOHORJA IN FORTUNATA RENČE	OKTET VRTNICA
ASTRONOMSKI VEČER	9.12.2010 (glede na jasnost neba)	OŠ RENČE	OŠ RENČE
PRIŽIGANJE LUČK	10.12.2010 ob 18. uri	VOLČJA DRAGA -PACCHITO	KS BUKOVICA-VOLČJA DRAGA
PRIŽIGANJE LUČK	10.12.2010 ob 19. uri	RENČE	KS RENČE
LETNO SREČANJE ČLANOV ZB ZA VREDNOTE NOB	11.12.2010 ob 17. uri	KULTURNI DOM BUKOVICA	ZB ZA VREDNOTE NOB BUKOVICA- VOLČJA DRAGA
PRIŽIGANJE LUČK	11.12.2010 ob 19. uri	PRI CERKVI V BUKOVICI	KS BUKOVICA-VOLČJA DRAGA
BOŽIČNO-NOVOLETNI POTOP OB 20. letnici DPD SOČA NOVA GORICA S PREDSTAVITVIJO REŠEVANJA IZ VODE	11.12.2010 od 9. do 15. ure	RENČE	GPD ŠEMPETER, CZ OBČINE RENČE- VOGRSKO
BOŽIČNA NOVOLETNA KOTALKARSKA REVIJA VDC ZAHODNE SLOVENIJE	11.12.2010 ob 16. uri	KOTALKALIŠČE RENČE	KOTALKARSKI KLUB RENČE
TRADICIONALNA BOŽIČNA NOVOLETNA KOTALKARSKA REVIJA	11.12.2010 ob 19. uri	KOTALKALIŠČE RENČE	KOTALKARSKI KLUB RENČE
TRADICIONALNA BOŽIČNA NOVOLETNA KOTALKARSKA REVIJA-Ponovitev	12.12.2010 ob 17. uri	KOTALKALIŠČE RENČE	KOTALKARSKI KLUB RENČE
OBČNI ZBOR; KULTURNI PROGRAM- MLADI GODBENIKI PIHALNEGA ORKESTRA VOGRSKO	12.12.2010 ob 16. uri	DVOREC VOGRSKO	DRUŠTVO UPOKOJENCEV VOGRSKO
PRIŽIGANJE LUČK	17.12.2010 ob 18. uri	PRI OŠ VOGRSKO	KS VOGRSKO
PREGLEDNA RAZSTAVA SLIK IZ LIKOVNEGA TEČAJA V LETU 2010	17.12.2010 ob 18.30	V PROSTORIH BIVŠE GOSTILNE V RENČAH	DRUŠTVO ZA KULTURO, TURIZEM IN RAZVOJ RENČE
NOVOLETNI ŽIV ŽAV IN PRIHOD DEDKA MRAZA	18.12.2010 od 13. do 18. ure	STARI PLAC V RENČAH	OŠ RENČE, KS RENČE, DRUŠTVO ZA KULTURO, TURIZEM IN RAZVOJ RENČE IN DRUGI
OBČNI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV;KONCERT PEVSKEGA ZBORA Z GOSTI	18.12.2010 ob 18. uri	KULTURNI DOM BUKOVICA	DU BUKOVICA-VOLČJA DRAGA
BOŽIČNO NOVOLETNA GIMNASTIČNA AKADEMIJA	19.12.2010 ob 17. uri	KOTALKALIŠČE V RENČAH	ŠD PARTIZAN RENČE
BOŽIČNO NOVOLETNI KONCERT	26.12.2010 ob 17. uri	KULTURNI DOM BUKOVICA	KTD VOGRSKO-PIHALNI ORKESTER VOGRSKO
SILVESTROVANJE	31.12.2010	KOTALKALIŠČE RENČE	OBČINA RENČE-VOGRSKO
SKUPNO PRIČAKOVANJE NOVEGA LETA	31. 12. 2010 ob 23.30	PRED KULTURNIM DOMOM V BUKOVICI	KRAJEVNA SKUPNOST BUKOVICA – VOLČJA DRAGA

NAPOVED JANUAR 2011

2. GOLETRSKA ŠKULJADA – EKIPNO TEKMOVANJE	8. 1. 2011	KOTALKALIŠČE RENČE	DRUŠTVO ŠKULJA
--	-------------------	--------------------	----------------

NAGRADNA KRIŽANKA «MARTINOVANJE NA VOGRSKEM»

SESTAVIL: BORIS ARČON	NAŠE MORJE	SRBSKA TENIŠKA IGRALKA	NEMEC DUŠAN	PORTUGAL. DRŽAVNIK	SOVRAŠTVO, ODIJ	RUSKA BALETKA (ALA)	PORTUGAL. OTOČJE	KRAVJI ORGANI	IZMETAČ NABOJEV	MESTO V SIRJI
PAPEŽ WOJTILA										
ŠPANSKA POKRAJINA										
PRITRDIL- NICA			ŠPORTNA IGRA							
BIVŠA AMER. ZUNANJA MINISTRICA			OGLJIK			AZIJSKA PALMA				
MEDMET BOLEČINE			GREGORČIČEVA PESEM			ORANJE		TENIŠKI KLUB		
BIVALIŠČE UMRLIH			VELIKA SKAKALNICA					SEDANJOST		
POŽERUH			GRŠKA ČRKA			ZIMSKE OLIMP. IGRE				
SRBSKA REKA			NASPROTJE MOLA			AZIJSKA DRŽAVA			IME IGRALCA VARGE	DOLGO- REPA PAPIGA
ZAPREKA						VRSTA ŽITA				
ČAR, DRAŽ			VOZNIK RIKŠE			IVAN CANKAR				
STAROSTA, OČA			ŠVEDSKO M. IME						STANJE VZNESENEGA ČLOVEKA	
POLMER		SUKANEC							TISKALNIK	
IZDELOVALEC JEKLA		ELEMENT				ROMU- NIJA	OLIMPIJSKE IGRE		KRAJ PRI ŽALCU	
GRŠKO OSVOBOD. GIBANJE					AVT				HUDOBNOST GLEDALIŠKI STROKOVNJAK	

POTNI LIST (SRB.)										
OKRNITEV, DELNA PREPREČITEV										
DELČEK LANENE PREJE										
JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (DAIKI)						ARABSKI ZREBEC			MAJHNA FIZIK. KOLIČINA ŽVEPLO	
SLOVENSKI NAROD						JUPITRO SATELIT			NORVEŠKO M. IME	
VOLUHAR									SPANJE	
SREBRO						ALPE ADRIA			ANGL. ŠAHIST	
OBLIKOVAL Krše	SOLMIZ. ZLOG	ČEŠKI PEŠNIK				VOLT			ITAL. ŠAHIST	
FRANC. MOŠKO IME		UNITED NATIONS								

slovarček: EANES, IVAR, SHORT, SEIBERT, TATAI

Nagradna križanka »Martinovanje na Vogrskem«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **15. januarja 2011** na naslov: **OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga** s pripisom »Nagradna križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence.

Nagrade prispeva

KMETIJA
FORNAZARIČ

Barvana kritina

Korec

Lepa na pogled in preizkušeno dobra.

Korec je primeren za različne arhitekturne stile, od družinske hiše do velikih poslovnih objektov. **Ne potrebuje dodatnih premazov ali zaščite** in ob pravilni vgradnji zagotavlja visoko trajno vrednost objektov.

www.go-opekarne.si

Želimo vam lepe praznike in srečno 2011.

Goriške opekarne

Objava reklamnih oglasov
V Občinskem listu lahko objavljate
reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Priponke«

Martinovanje na Vogrskem

Nagradni kupon

Nagradni kupon za križanko »Martinovanje na Vogrskem«

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »MATJASH«

Izmed 11. prispelih odgovorov so bili izžrebani:

- 1. Verica Jelarčič**, Merljaki 26A, 5292 Renče
- 2. Vesna Furlan**, Dombrava 9, 5293 Volčja Draga
- 3. Adrijan Krašnja**, Volčja Draga 37A, 5293 Volčja Draga

Nagrade lahko dvignete v pisarni **Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče**

Rešitev nagradne križanke "Matjash" iz prejšnje številke:

VODORAVNO: casablanca, amanda lear, repa, pasta, iranka, nan, ni, as, činž, skis, encim, kad, or, aaa, anagram, ui, oktober, psar, oseba, rtek, travnik, zasun, airolo, ennis, inkaso, vk, tarot, oktava, rtv, aa, atalanta, ponjave, jard, nadjaz, i, arpad, rv, vogel, en, je, abuna, la paz, rajnka, amd, mi, er, kloe, n, rat, mm, oselnik, ara, grafično, av, oblikovanje.

GESLI: USTVARJAMO NOVE ZVEZDE, GRAFIČNO OBLIKOVANJE.

S U D O K U

L				F	C
	I	U		R	
		F		T	U
F			C		U
	T	I		A	R
	U		J		L
		L	J	T	
			L	J	I
J	A				C

Ključna beseda: **FRTALJICU**

Roland Tischer

Občinski list

**URADNO GLASILO
OBČINE RENČE-VOGRSKO**

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno
Naslov: **Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, Telefon: (05) 338 45 00**
Uredništvo:

Vladimira Gal – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Alenka Klančič, Ljudmila Peršič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon.
Oblikovanje in grafična postavitev:
Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

9. December 2010

Vabljeni v Bukovico, 26.12.2010 ob 17. uri

BOŽIČNO NOVOLETNI KONCERT POV

Pihalni orkester Vogrsko se bo tudi letos od starega leta poslovil z božično novoletnim koncertom. V **nedeljo 26. decembra vas ob 17. uri** vabimo v **veliko dvorano kulturnega doma v Bukovici**, kjer bomo praznične dni popestrili z glasbo in dobrim vzdušjem.

Na tradicionalnem koncertru bodo poleg gostiteljev, Pihalnega orkestra Vogrsko, pod taktirko Tomaža Škamperleta nastopili še Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko pod vodstvom Mojce Sirk ter Leseni rogisti, z doma narejenimi inštrumenti. Koncert povezuje Maja Orel.

Godbenice in godbeniki vam voščimo vesele praznike in veliko prijetnih melodij v letu 2011!

SILVESTROVO V NAŠI OBČINI

Naslov za pošiljanje
prispevkov za
občinski list:
[obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom:
Za Občinski list.

SKUPNO SILVESTROVANJE v naši občini, **31. decembra ob 20. uri.**
V praviljično okrašeni kotalkarski dvorani v Renčah.

Želite v Novo leto zaplesati z dobro voljo, optimizmom in v prijetnem druženju. Darujte si to priložnost!

Rezervacije so na voljo v pisarni **AVTOŠOLE MARUS**, Trg 21 v Renčah.
Živa glasba, hrana in pijača zagotovljena.